

[Ministeren for skatter og afgifter]

ændring af bank- og sparekasseloven, hvorved andelskasser i tilsynslovgivningen i det væsentlige blev ligestillet med banker og sparekasser.

Forslaget går ud på, at andelskasser får adgang til på linje med banker og sparekasser at føre etableringskonti, uden at der – som hidtil – stilles krav om medlemskab af Foreningen Danske Andelskasser og deltagelse i en fælles garantiordning under denne forening.

Lovforslaget har ingen nævneværdige administrative eller provenumæssige konsekvenser.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Kaj Poulsen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en handlingsplan for et asbestfrit Danmark.

(Beslutningsforslag nr. B 136).

Baggrunden for forslaget er, at man nu har kendt til asbestens særdeles sundhedsfarlige virkninger i mere end 50 år. Sundhedsstyrelsen har nu over for regeringen fastslået, at der ikke findes nogen nedre grænseværdi, som kan undskylde, at der fortsat tillades produktion med asbestholdige materialer samt brug af disse i Danmark. Det er uomtvisteligt, at der på markedet er adskillige stoffer, der kan erstatte asbesten.

Det er derfor på høje tid, at folketinget tilkendegiver, at asbesten skal udskiftes med andre materialer.

Handlingsplanen er delt i tre faser. Et forbud på helt konkrete områder mod anvendelse inden for en rimelig tidsplan. Det gælder anvendelsen af asbest til bremsbelægninger på såvel nye som ældre bilmodeller samt lastvogne og busser. Det samme gælder tagbeklædninger, facadebeklædninger, støjskærme, pakninger, lejeforinger og kommutatorer.

Anden fase består af en nøjagtig kortlægning af de steder, hvor der er installeret eller anvendt asbest. Det er vigtigt, at denne kortlægning starter så hurtigt som muligt, og folketinget må pålægge regeringen, at den bevilger de nødvendige midler. Arbejdstilsynet er i forvejen stærkt belastet, og derfor foreslås

det, at en kortlægning kan ske gennem Teknologisk Institut og andre sagkyndige på området.

Tredje fase er en nedsættelse af grænseværdien på det arbejdsmiljømæssige område. Arbejdsmiljøet skal sikres yderligere i den årrække, hvor der endnu vil blive arbejdet med asbest. Derfor foreslås det, at grænseværdien nedsættes fra de nuværende 0,5 fibre pr. cm³ til 0,1 fiber pr. cm³.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 894

1) Til udenrigsministeren af:

Albrechtsen (VS):

»Hvad vil udenrigsministeren gøre for at sikre, at danskbyggede projekter i Vietnam kan komme til at fungere i fremtiden ved, at der ydes den nødvendige bistand til indkøb af ekspertise, reservedele og tilbehør i Danmark?«

Skriftlig begrundelse

De danske projekter i Vietnam er nu færdigbyggede og de danske statslån brugt op. Som følge af Danmarks beslutning i 1979 om ikke at yde hjælp til nye projekter i Vietnam, men kun til færdiggørelse af de allerede påbegyndte kan Vietnam ikke længere få økonomisk hjælp til indkøring og vedligeholdelse af projekterne. Fra Danidas side er projekterne blevet vurderet som vellykkede. Men flere af dem har allerede nu vanskeligheder med driften på grund af mangel på reservedele og andet tilbehør (jfr. »Farvel for denne gang« af Lis Garval i Udvikling nr. 6/85). Reservedele skal købes i Danmark og betales på forhånd af Vietnam med udenlandsk valuta (dollars), ligesom dansk ekspertbistand nu må betales af Vietnam. Det er selvsagt et stort problem for et fattigt u-land som Vietnam at købe og betale reservedele og dansk ekspertise i Danmark, hvilket betyder, at de danske projekters fortsatte drift er truet.

Det kan umuligt være i overensstemmelse med dansk bistandspolitik at yde over 400 mill. kr. til projekter i et u-land for siden at undlade at følge dem op og sørge for, at de

[Albrechtsen]

fungerer. Ydermere er der her tale om vellykkede projekter, som virkelig er til gavn for lokalbefolkningen, og hvor den danske beslutning betyder, at den ydede bistand tabes på gulvet. Dette vil være spild af de danske skatteyderes penge, men værre endnu vil det reelt skade den fattige u-landsbefolkning, som har nydt godt af projekterne, altså virke stik imod formålet med dansk bistandspolitik.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I januar 1979 efter Vietnams invasion og besættelse af Kampuchea besluttede den daværende danske regering, at der ikke skulle gives yderligere dansk bistand til Vietnam, men at de projekter, der var sat i gang, skulle gøres færdig. Derfor fortsatte man med gennemførelsen af de aftalte projekter. Det drejede sig om en cementfabrik, en sukkerfabrik, et vandværk, et komposteringsanlæg og en fiskeforædlingsfabrik.

Et par år senere måtte man konstatere, at projekterne ikke kunne gøres færdige med de midler, der var bevilget, og derfor søgte min forgænger i 1982 finansudvalgets tilslutning til, at der blev givet et yderligere statslån til Vietnam på i alt 60 mill. kr. I ansøgningen til finansudvalget blev det pointeret, at der var tale om et tillægslån til finansiering af færdiggørelsen af de omhandlede projekter, og i kraft af dette ekstra lån er det siden lykkedes at gøre alle de projekter færdig, som var aftalt med Vietnam, og starte driften af dem; de sidste arbejder blev afsluttet sidste år.

Alle disse projekter er således blevet fulgt grundigt til dørs i nøje overensstemmelse med den afviklingsplan, der var lagt af den forrige regering.

Det, der nu spørges om, er, om jeg vil omgøre denne afviklingsplan, sådan at vi i stedet for skulle påtage os et mere permanent ansvar for driften af de pågældende projekter, og i den anledning kan jeg forsikre spørgeren om, at jeg ikke er indstillet på at ændre kurs. Jeg er ganske enig i den beslutning, som blev truffet af den forrige regering, og hvis forudsætninger består uændret.

Albrechtsen (VS):

Jeg er langtfra i stand til at sige udenrigsministeren tak for svaret.

Situationen er, at man fra dansk side har medvirket til nogle bistandsprojekter – ministeren nævnedes dem selv – og problemet i dag er jo på den ene side det, at disse projekter har været succesrige, og det vil jeg bede ministeren bekræfte; mine oplysninger går i alt fald ud på, at de har været meget succesrige i den forstand, at de er kommet befolkningen i de lokalområder, hvor de er placeret, til gode, men på den anden side også på den måde, at befolkningen f.eks. omkring cementfabrikken er blevet meget afhængig af denne fabrik, og hele egnen er blevet lavet om og har fået et andet eksistensgrundlag. Men det kan jo ikke videreføres, hvis disse fabrikker ikke kan få den danske ekspertbistand og de danske reservedele, som kun kan fås for vestlig valuta hos de virksomheder – det er vist f.eks. F.L. Smidth – som skal levere denne ekspertise og disse reservedele for løbende at sikre, at et succesrigt projekt får lejlighed til at fortsætte.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om det egentlig ikke er rimeligt ud fra en dansk bistandspolitisk betragtning, at man, når man nu endelig har virkelig succesrige projekter, af hensyn til den lokalbefolkning, hvis vilkår man har været med til så afgørende at ændre, sikrer, at de får lejlighed til at høste frugterne af det, man har sat i gang.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg synes, det er et godt og sundt princip i dansk u-landsbistand, at vi yder den uden at skele til, om vi nu bryder os om styreformen i de lande, vi hjælper, og det sker ud fra det princip, at det er befolkningerne, vi ønsker at hjælpe. Vi ønsker heller ikke at knytte politiske betingelser til det. Men i en situation som den foreliggende fandt den tidligere regering altså, at der med Vietnam som aggressiv magt, der invaderede og besatte og fortsat holder besat nabolandet Kampuchea, er overskredet nogle grænser, som gør, at vi ikke fortsat kan have bistandssamarbejde med dem. Så gør vi det, der er sat i gang, færdig, hvorefter vi træder ud og siger: så kan vi ikke deltage længere.

Det var den forrige regerings vurdering. Jeg deler ganske den vurdering, og det bryder ikke med det helt grundlæggende og sunde princip, at vi i øvrigt yder u-landsbistand uden politiske betingelser.

Albrechtsen (VS):

Jeg har forstået ministerens svar således, at han for så vidt er enig med mig i, at det har været succesrige projekter, og at det ud fra en rent bistandspolitisk betragtning ville være rimeligt at følge det op og sikre, at de også kommer til at virke til gavn for den befolkning, hvis vilkår vi altså har været med til at gribe ind over for og derfor faktisk også fortsat må have et ansvar for, ganske uanset hvad man kan mene om Kampuchea-spørgsmålet, som jeg ikke har ønsket at drage ind i denne debat, netop fordi det i dette spørgsmål ikke har været mit sigte at få en generel diskussion om det spørgsmål, men kun om det, som man i bred forstand kunne sige er at gøre færdig, hvad man er gået ind i, som ministeren selv udtrykte det.

Jeg vil derfor spørge ministeren, om det ikke faktisk er at lade være med at gøre det færdigt, man har sat i gang, hvis man i en situation, som ministeren jo ved Vietnam er i, nemlig at de ikke har denne valuta, er med til at ændre levebetingelserne for en lokalbefolkning, der jo ikke har truffet nogen beslutninger vedrørende Kampuchea, ved ikke at ville være med til at fremskaffe de nødvendige reservedele og den ekspertise, der skal til.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I den ansøgning, min forgænger kom med til finansudvalget om et tillægslån, der skulle sætte Danmark i stand til at færdiggøre disse projekter, blev det præciseret, hvordan man skulle opfatte dette at gøre det færdigt, nemlig at fuldføre opførelsen og at starte driften.

Det er sket, og dermed er vi færdige. Vi har ikke yderligere at gøre med udviklingsbistand til Vietnam, så længe den nuværende situation opretholdes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 953

2) Til *justitsministeren* af:

Carsten Andersen (SF):

»Agter ministeren at nedsætte en arbejdsgruppe med henblik på nærmere at belyse voldens årsager?«

Skriftlig begrundelse

I sin besvarelse af 20. november 1985 på spørgsmål nr. S 243 fra fru Inger Stilling Pedersen oplyser ministeren, at der under det kriminalpræventive råd nedsættes en arbejdsgruppe med den opgave at analysere voldens årsager og at klarlægge formodede voldsskabende virkninger af voldsfilm, videofilm m.v.

I sit svar på et spørgsmål fra socialudvalget oplyser justitsministeren, at denne arbejdsgruppe alene skal analysere de formodede voldsskabende virkninger af voldsfilm m.v. Det vil sige, at der ikke – som ministeren oplyste til fru Inger Stilling Pedersen – ville ske en undersøgelse af voldens årsager ud fra brede samfundsmæssige betragtninger, men alene af underholdningsindustriens indflydelse. Det er væsentligt i forbindelse med voldens bekæmpelse, at det ud fra brede samfundsmæssige betragtninger undersøges, hvad der er den egentlige årsag til voldens opståen og for den sags skyld også dens udbredelse.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Baggrunden for det arbejde, der er i gang med hensyn til at undersøge voldens årsager, er den folketingsbeslutning om øget indsats mod vold, der blev vedtaget den 25. maj 1984. Der står heri under punkt 2:

»I en forskningsgruppe gennemføres en analyse af voldens årsager. De formodede voldsskabende virkninger af voldsfilm, videovold m.v. søges klarlagt bl.a. under inddragelse af udenlandske videnskabelige undersøgelser og erfaringer.«

Med henblik på at undersøge det sidste er der under det kriminalpræventive råd nedsat et særligt arbejdsudvalg, der behandler dette spørgsmål. Det andet behandles altså som nævnt i folketingsbeslutningen af en forskningsgruppe, og justitsministeriets kriminalpolitiske forskningsgruppe følger løbende de forskningsprojekter, der udføres inden for det kriminalpolitiske område.

Jeg kan oplyse, at denne forskningsgruppe senest i december 1985 har udgivet en forskningsrapport af Ole E. Andersen, der beskæftiger sig med udviklingen i frekvensen af vold og overfald blandt voksne danskere i perioden 1971-1984.

Desuden havde vi jo den 16. januar en forespørgsel her i tinget, hvor der blev vedtaget en dagsorden næsten enstemmigt. Et mi-

[Justitsministeren]

nisterudvalg går videre med denne sag, der omfatter al kriminalitet og årsagerne til kriminalitet, og som spørgeren sikkert husker, blev det ved den lejlighed fastslået, at vi skulle have en kriminalpolitisk konference til efteråret; dér mener jeg også spørgsmålet om voldens årsager skal tages op.

Carsten Andersen (SF):

Jeg skal takke ministeren for svaret. Jeg er da også glad for, at ministerens svar her er mere uddybende end de svar, som ministeren tidligere gav til fru Inger Stilling Pedersen og til mig, da jeg stillede spørgsmål vedrørende den arbejdsgruppe, der var nedsat af det kriminalpræventive råd. Har jeg forstået ministeren rigtigt, er der altså mere end én arbejdsgruppe, der arbejder med problematikken med hensyn til voldens opståen, og det fremgår ikke klart af de tidligere svar, jeg har fået. Jeg er meget vel bekendt med, at folketinget senere skal behandle voldsproblemerne i en redegørelse, men jeg vil gerne sikre mig, at der bliver arbejdet med hele problematikken i forbindelse med voldens opståen, og derfor vil jeg bede om, at ministeren oplyser, om der til folketingets senere debat vil blive fremlagt materiale, som belyser den samlede problematik i forbindelse med voldens opståen. Her tænker jeg både på de sociale problemer, der er i miljøerne, og på de forskellige værtshuses forhold til udskænkning af spiritus til mindreårige.

Ole Espersen (S):

Det er jo et ganske alvorligt problem, vi beskæftiger os med her; det har regeringen også ofte givet udtryk for. Det var baggrunden for, at vi efter ganske omfattende forhandlinger også med regeringen i maj 1984 på socialdemokratiets foranledning enstemmigt fik vedtaget den folketingsbeslutning om øget indsats mod volden, som ministeren nævner.

Jeg har for fjorten dages tid siden bedt om at få en samlet gennemgang af, i hvilket omfang man har gennemført disse dele af beslutningen – den består jo af 9 forskellige dele – og der var ingen kommentarer i dette svar til netop det spørgsmål, som spørgeren i dag har nævnt, nemlig voldens årsager.

Derfor vil jeg gerne spørge, hvornår denne forskningsgruppe, som regeringen og folke-

tinget i enighed besluttede skulle nedsættes, bliver nedsat, hvornår justitsministeriets forskningsudvalg fik til opgave bl.a. at belyse de voldsskabende virkninger af voldsfilm og videovold, i hvilket omfang man allerede har inddraget udenlandske erfaringer i det arbejde, man har gennemført, og hvornår det første resultat kan tænkes at foreligge.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Carsten Andersen har ganske ret i, at det svar, der blev givet til fru Inger Stilling Pedersen, kunne misforstås sådan, at vi havde en særlig arbejdsgruppe til bedømmelse af voldens årsager. Men jeg er glad for, at hr. Carsten Andersen mener, at der her i dag er givet en nærmere præcisering af, hvordan det forholder sig med arbejdet, altså dels i forskningsgruppen, dels i den særlige arbejdsgruppe, der behandler videovold m.v.

Jeg vil gerne efter hr. Carsten Andersens henstilling tage spørgsmålet op om det, der blev nævnt i forbindelse med voldens årsager, i den redegørelse, som vi arbejder på skal afgives, og så mener jeg, at spørgsmålet må tages op under den kriminalpolitiske konference, vi skal afholde på baggrund af disse oplysninger. Hvis man så mener, at en yderligere arbejdsgruppe i særlig grad skal gå ind på dele af disse spørgsmål, har jeg selvfølgelig ikke spor imod at nedsætte en sådan, men foreløbig synes jeg vi skal følge den plan, som jeg også mener er i overensstemmelse med den vedtagelse, der fandt sted under forespørgslen.

Jeg kan ikke på stående fod give hr. Ole Espersen oplysninger om de nøjagtige tidspunkter for, hvornår man påbegyndte arbejdet de pågældende steder; det vil jeg gerne have lejlighed til at meddele hr. Ole Espersen i et brev.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 963

3) Til *arbejdsministeren* af:

Taanquist (S):

»Vil ministeren fremsætte forslag om skærpede strafferammer for alvorlige overtrædelser af arbejdsmiljøloven?«

Skriftlig begrundelse

[Taanquist]

Der findes flere eksempler på, at domstolene idømmer bødestraffe, der ud fra en almindelig retsopfattelse må skønnes at være for milde. Ved at skærpe strafferammen kan regering og folketing give den melding til domstolene, at man ønsker straffen skærpet, når der foreligger en alvorlig overtrædelse af arbejdsmiljøloven. I forbindelse med arbejdsmiljø-sager fra Sønderborg Yachtværft sagde den tidligere arbejdsminister, Grethe Fenger Møller, at hun i sådanne sager ville finde det rimeligt at idømme de ansvarlige skærpede straffe.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det spørgsmål, hr. Taanquist stiller, er næsten identisk med et spørgsmål, som hr. Tommy Dinesen tidligere har stillet min forgænger, og min forgænger anførte i sit svar som sit hovedsynspunkt, at der ikke skønnes at være behov for at skærpe strafferammen i arbejdsmiljøloven. Jeg er enig i denne besvarelse og kunne i og for sig standse her, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at slå fast, at domstolene suverænt afgør sanktionernes størrelse inden for lovgivningens rammer, og det er ikke min vurdering, at en udvidelse af strafferammen i sig selv vil betyde en skærpelse af dommene, da lovens rammer i forvejen er meget vide og endnu ikke er udnyttet fuldt ud.

Som anført af min forgænger i den tidligere besvarelse er der imidlertid sket en udvikling i retning af højere bøder, og arbejdstilsynet vil fortsat søge at hæve bødestørrelserne og eventuelt indstille til hæftestraf for grove og gentagne overtrædelser af arbejdsmiljøloven. Det vil der specielt være tale om, når arbejdstilsynets påbud ikke bliver efterlevet.

Det er min vurdering, at udviklingen i bødestørrelserne vil fortsætte som følge af arbejdstilsynets skærpede indstillingspraksis over for grove overtrædelser og som følge af den stigende interesse for håndhævelse af arbejdsmiljøloven og den større miljøbevidsthed, der er i samfundet. Og jeg vil på den baggrund som min forgænger sige, at det er rimeligst at følge udviklingen, og at der ikke på nuværende tidspunkt er behov for at ændre på strafferammerne.

Taanquist (S):

Det er nok en overbevisning, som arbejdsministeren står helt alene med. Der kan ikke være nogen tvivl om, at der er behov for en ganske alvorlig skærpelse af straffesanktionerne over for dem, der overtræder arbejdsmiljøloven, og at der sker stadig alvorligere overskridelser af arbejdsmiljøloven.

Men jeg må tage svaret på den måde, at arbejdsministeren blankt afviser. Vi var ellers ved at komme lidt længere med arbejdsministerens forgænger med hensyn til et krav om frihedsstraffe, men jeg fornemmer ikke, at der i arbejdsministerens svar ligger noget tilsagn om, at man heller på det område vil gå længere.

Jeg kan egentlig kun gentage mit spørgsmål og bede arbejdsministeren om at svare klart, at man ikke agter at gøre noget for at skærpe straffen for alvorlige overtrædelser af arbejdsmiljøloven.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan kun sige, at jeg ikke er så forfærdelig enig med ministeren, når han kan konstatere, at vi er inde i en god gænge, og at der ikke er grund til at foretage noget.

Men jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål til ministeren, om han ikke finder, at borgerlig straffelovs kap. 20 burde tages i anvendelse i visse tilfælde af arbejdsmiljøurimeligheder – jeg kan vel godt sige arbejdsmiljøforbrydelser. Jeg tænker her på borgerlig straffelovs § 183, der siger, at man skal straffes, hvis man til skade for andres person eller formue forvolder skade ved sprængning eller ved spredning af skadevoldende luftarter. Jeg kan her henvise til Sønderborg Yachtværft, hvor der må siges i meget høj grad at være skade på andres person, idet alle vist er enige om, at det, der skete derude, skadede helbredet. Jeg kan oplyse, at strafferammen er 12 år.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil da gerne prøve at præcisere for hr. Taanquist, hvad mit svar gik ud på. Svaret gik ud på, at der ikke er behov for ændring af strafferammerne, for strafferammerne er tilstrækkelige. Der er derimod tale om, at arbejdstilsynet med ministerens indsigt og tilsagn er i gang med at stramme sanktionerne. Arbejdstilsynet indstiller til stærkere forfølgelse af dem, der overtræder arbejdsmiljø-

[Arbejdsministeren]

reglerne. Der er en tendens til, at den bødestraf, der bliver indstillet, bliver forhøjet. Der er i den senere tid eksempler på, at der bliver indstillet til hæfte i henhold til arbejdsmiljøloven, hvor man allerede har hæftebestemmelserne, men der er altså ikke indtil nu i domspraksis blevet idømt hæftestraf.

Jeg er bekendt med, at der i forbindelse med sagen om Sønderborg Yachtværft fra arbejdstilsynets side vil blive indstillet mindst 3 personer til hæftestraf, således at der altså for så vidt angår anvendelsen af de rammer, der allerede eksisterer, sker en skærpelse, og den skærpelse er jeg indforstået med i de alvorlige sager.

Jeg vil gerne over for hr. Bernhard Baunsgaard bekræfte, at der kan være tale om, at borgerlig straffelov kan anvendes i alvorlige tilfælde af overtrædelse af arbejdsmiljøloven. Det er allerede tilfældet med den nuværende lovgivning. Der har ikke indtil nu været tilfælde, hvor man har fundet det hensigtsmæssigt at anvende den, men det er tænkeligt, at borgerlig straffelov kan anvendes.

Taanquist (S):

Jeg kan heller ikke være enig med ministeren i, at bødestraffene er forhøjet væsentligt. Når man sammenligner for de forskellige år, viser det sig, at det er en meget lille forhøjelse, der er sket; de er faktisk kun pristalsreguleret.

Jeg ved også godt, at man i Sønderborgsagen har indstillet til frihedsstraf, og jeg går ud fra, at man også i tidligere tilfælde har indstillet til frihedsstraf på arbejdsmiljøområdet, men når domstolene ikke følger den indstilling, må det også være utilfredsstillende for arbejdstilsynet. Så må arbejdstilsynet altså også mene, at der burde idømmes strengere straffe.

Derfor vil jeg gerne spørge, om arbejdsministeren, hvis man nu heller ikke i den grove sag, som der er tale om i Sønderborg, følger arbejdstilsynets indstilling om skærpede frihedsstraffe, stadig væk ikke vil foretage noget for at få skærpet strafferammerne.

Ole Espersen (S):

Jeg tror faktisk ikke, det imponerer nogen, at man i Sønderborgsagen, hvor der var tale om livsfarlige og livsvarig skader, indstiller til hæftestraf. Jeg synes, det er en utrolig

mild form for sanktion, man indstiller til, hvis der blot er nogenlunde rigtighed i de oplysninger, vi har om det, der er sket.

Når ministeren siger, at lovens strafferamme er god nok, så vil jeg spørge: i forhold til hvad? Virker reglerne præventivt nok? Er ministeren tilfreds med udviklingen på arbejdsmiljøområdet? Når vi forhøjer strafferammen, er det jo for at tilkendegive en alvorligere vurdering, for at advare folk. Mener ministeren, at forholdene inden for dette område er så tilfredsstillende, at folk i kraft af de gældende regler er advaret nok, når det drejer sig om vores vurdering af de skader, der sker?

Et sidste spørgsmål: i mange tilfælde lykkes det ikke at få gennemført sagerne på en rimelig måde, og straffene bliver meget små, fordi forberedelsen har været for ringe, fordi tilsynet har været for dårligt på grund af mandskabsmangel i arbejdstilsynet. Har ministeren kommentarer til det, når vi ser på, hvordan vi kan forhindre disse meget alvorlige skader?

Formanden:

Der er kun 1 minut for medspørgere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg takker for ministerens oplysning om, at borgerlig straffelovs kap. 20 kan komme på tale. Jeg har ikke lagt mærke til, at det står i de bemyndigelser osv., der sendes ud, men jeg opfatter ministerens svar på den måde, at det vil ske for fremtiden.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg kan til hr. Taanquist sige, at der kun er tale om en pristalsregulering i de indstillinger om bøder i alvorlige tilfælde, som er kommet i den senere tid. Jeg kan bekræfte, at det er meget få tilfælde, hvor der har været indstillet til hæftestraf, og at der indtil nu ikke er idømt hæftestraf. Hvis de højere straffe, som bliver indstillet i de grove tilfælde, ikke bliver efterlevet af domstolene, er det klart, at man må overveje, om der er behov for at ændre strafferammerne. Den overvejelse vil vi gerne være med til, men vi mener altså ikke, der er behov for det på nuværende tidspunkt.

Så siger hr. Ole Espersen, at han mener, at straffen er for begrænset, hvis der er tale om

[Arbejdsministeren]

rigtige oplysninger for så vidt angår Sønderborg Yachtværft. Nu ligger det jo sådan, at efterforskningen endnu ikke er afsluttet, og jeg mener, det vil være rimeligt, at hverken folketinget eller ministeren idømmer en bod, før efterforskningen er afsluttet og sagen er rejst, ej heller antyder noget om, hvilken bod der skal tages i anvendelse.

Der spørges, om reglerne virker præventivt nok. Nej, det har de sikkert ikke gjort, og det er også derfor, jeg er indforstået med, at arbejdstilsynet i de grove tilfælde, specielt når der er tale om påbud, som ikke bliver efterlevet, specielt når der er tale om gentagelse, indstiller til en stærkere straf, end det har været tilfældet før. Dette, at der er en skærpelse på vej i de grovere tilfælde, er altså udtryk for, at vi gerne vil sikre, at det virker endnu mere præventivt, end tilfældet har været indtil nu.

Hvad angår arbejdstilsynet, må jeg normalt erklære mig fuldt tilfreds med dets indsats for så vidt angår undersøgelsen af disse sager. Det er klart, at arbejdstilsynet primært må beskæftige sig med de alvorlige sager, hvor der er alvorlige risici, og bruge indsatsen dér og være mere vejledende og rådgivende i de mindre alvorlige sager.

Hr. Bernhard Baunsgaard spurgte, om det i forbindelse med vejledningerne vil blive indskærpet, at borgerlig straffelov skal kunne anvendes. Jeg henviste i øvrigt ikke til en bestemt paragraf, for jeg har ikke borgerlig straffelov med her, men i det omfang straffelovens bestemmelser om forsætlig fareforvoldelse eller forsætlig eller uagtsom betydelig legemsskade eller manddrab kan anvendes, er det allerede gældende ret; det mener jeg ikke der er behov for at indskærpe i vejledningen.

Taanquist (S):

Jeg vil være helt sikker på, at det ikke var en fortalelse fra arbejdsministerens side, men et ærligt forsøg på at snakke udenom, når arbejdsministeren taler om indstillingerne til bøderne. Jeg er klar over, at de er steget ganske alvorligt, men det er ikke det, det drejer sig om; det, det drejer sig om, er bødernes faktiske størrelse, og det er den, der ikke er steget. Jeg er helt klar over, at indstillingerne er steget.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det er min vurdering, at de gennemsnitlige bødestørrelser i forlængelse af, at indstillingerne er steget, også vil stige i praksis.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 956

4) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Stavad (S):

»Er ministeren enig med udenrigsministeren i, at regeringen er ansvarsfri i, at Danmark under den nuværende regering har fået verdens højeste skattetryk, og at ansvaret i stedet skal placeres hos regeringens samarbejdsparti, det radikale venstre?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Aktuelt for den 9. april 1986 udtaler udenrigsministeren bl.a., at »ansvaret for verdens højeste skattetryk ikke er regeringens, men det radikale venstres. Derfor er der ingen grund til at kritisere regeringens økonomiske politik«.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg har med megen omhu læst den omhandlede artikel i Aktuelt fra den 9. april 1986. Jeg ser ikke i denne artikel udenrigsministeren direkte refereret for den af spørgeren nævnte udtalelse, og det stiller mig i en meget vanskelig situation, idet jeg ikke ved, hvad jeg skal forholde mig til, når spørgsmålet alene er bygget op over nogle udtalelser, som ikke er direkte citeret, og som måske er faldet, måske ikke er faldet.

Det gør, at jeg føler trang til at minde spørgeren om et gammelt, klogt kinesisk ord-sprog, som i denne forbindelse vil lyde sådan: spørgeren kan spørge mig, hvad jeg mener, og han kan også spørge udenrigsministeren, hvad udenrigsministeren mener, men det giver ingen mening at spørge mig, hvad udenrigsministeren mener.

Stavad (S):

Jeg siger tak for de kloge ord fra skatteministeren, som han havde hentet fra det kinesiske. Det får mig til at stille skatteministeren det spørgsmål, om skatteministeren er af den opfattelse, at de meget klare udtalelser, der

[Stavad]

fremgår af den pågældende artikel fra udenrigsministeren, er rent opdigtede. Var det det, der var skatteministerens svar? Eller var skatteministerens svar, at udenrigsministeren ikke har udtalt sig som minister, men som repræsentant for partiet venstre?

Jeg må i hvert fald bede skatteministeren gøre rede for, om det er regeringens holdning, at den er parat til at påtage sig det reelle ansvar for, at vi i Danmark under denne regering har fået verdens højeste skattetryk.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Da det åbenbart for spørgeren drejer sig om at referere udenrigsministeren, synes jeg ærlig talt, det havde været nok så interessant, om hr. Stavad kunne have citeret udenrigsministerens senere pressemeddelelse om dette spørgsmål. I denne pressemeddelelse er der en speciel omtale af det kunstigt lave skattetryk, der var under de tidligere, socialdemokratiske regeringer. Når det var kunstigt lavt, skyldes det jo, at de socialdemokratiske regeringer ikke finansierede de offentlige udgifter med skatteindtægter, men med lån. For at standse den offentlige låntagning og nedbringe den store indenlandske statsgæld er det derfor nødvendigt for den nuværende regering i en overgangsperiode at affinde sig med et højt skattetryk, men i takt med, at statsgælden nedbringes og væksten i de offentlige udgifter bremses – og vi er jo godt på vej med begge disse målsætninger – bliver der mulighed for at nedsætte skattetrykket, som også jeg må erkende er ubehageligt højt.

Stavad (S):

Må jeg spørge skatteministeren – nu kender jeg ikke den pressemeddelelse, som er udsendt af udenrigsministeren, men som jeg forstår at skatteministeren er i besiddelse af –: dementerer udenrigsministeren i den pressemeddelelse de udtalelser, der er afgivet til Aktuelt den 9. april? For det andet: hvor mange gange – kan skatteministeren huske det? – har han lovet, at næste år falder skattetrykket? Og hvor mange gange har ministeren senere måttet komme til folketinget og meddele, at skattetrykket stiger og stiger kraftigt?

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Må jeg sige om den første del af det, hr. Stavad sagde, at jeg synes, jeg har svaret fuldt ud tilstrækkeligt og fuldt ud dækkende vedrørende de udtalelser, som udenrigsministeren er refereret, men ikke citeret for.

Med hensyn til spørgsmålet om skattetryk mener jeg ikke, at jeg nogen sinde har afgivet løfter i den retning, som hr. Stavad siger, men skattetryk er jo et teknisk begreb og ikke altid udtryk for noget ubehageligt. Når salget af biler stiger, fordi folk føler sig trygge og har større realløn og fortrøstning til fremtiden, stiger skattetrykket, sådan som det teknisk regnes ud, og hvis folk forbruger noget mere, ja, så stiger skattetrykket også, og det oplever befolkningen i hvert fald ikke som noget ubehageligt.

Stavad (S):

Jeg forstod af skatteministerens svar, at der ikke var noget dementi i udenrigsministerens pressemeddelelse, og efter således at have fået det afklaret synes jeg, det ville være rimeligt, om skatteministeren svarer på spørgsmålet: er det på regeringens vegne, udenrigsministeren har udtalt sig sådan, at såfremt de fire regeringspartier havde haft flertal, havde vi ikke haft et skattetryk af den højde, vi har nu, men fået væsentlig højere besparelser? Er det en udtalelse, som står for udenrigsministerens, for venstres formands, egen regning, eller er det en udtalelse på vegne af den samlede regering? Det kunne jo være interessant at få at vide: hvornår udtaler udenrigsministeren sig som venstres formand og hvornår på regeringens vegne?

Bernhard Baunsgaard (RV):

Om det er fejlcitater eller hvad, er vist i denne forbindelse ret ligegyldigt. Jeg kan kun sige, at det er min opfattelse, at spørgeren har ret. Der ville være kommet flere besparelser, hvis vi ikke havde sagt nej, og der ville ikke være kommet de forbedringer, det trods alt er lykkedes at komme igennem med, uden øget skattetryk. Jeg tænker her på en ting som den forlængede barselorlov. Jeg synes, spørgeren har ret i, at, det er vores skyld, og jeg vedstår gerne denne skyld.

Formanden:

Det er ikke tilladt medspørgere at gå ind i en diskussion med eller komme med kom-

[Formanden]

mentarer til spørgere. Det er alene tilladt at fremsætte uddybende spørgsmål til ministre.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Må jeg sige igen til hr. Stavad: det er ikke rimeligt at bede mig om at dementere noget, som en ministerkollega har sagt. Hvis hr. Stavad ønsker et dementi, må hr. Stavad bede den pågældende, som det angår, om at dementere det. Jeg var ikke til stede ved dette møde – det har Aktuelt's referent åbenbart heller ikke været – og jeg ved ikke, hvad der foregik på det pågældende møde.

Når man spørger om, i hvilken egenskab udenrigsministeren udtaler sig, kan jeg dertil kun sige, at for mig er udenrigsministeren udenrigsminister, og en udenrigsminister er medlem af regeringen; derfor udtaler han sig netop ud fra de embeder, han har. Men jeg vil da meget gerne sende hr. Stavad den pressemeddelelse, som udenrigsministeren har udsendt, og deri vil hr. Stavad kunne finde svar på de spørgsmål, han endnu måtte finde anledning til at stille.

Stavad (S):

Jeg forstår efterhånden bedre skatteministerens svar, for han har tilsyneladende glemt at læse spørgsmålet. Jeg har ikke spurgt om udenrigsministerens mening; jeg har spurgt, om skatteministeren er enig med udenrigsministeren i den udtalelse, som udenrigsministeren er citeret for. Det må da være skatteministeren, der skal svare på det, og da jeg har forstået, at det er på regeringens vegne, udenrigsministeren har udtalt sig, synes jeg, det er vigtigt at få skatteministerens svar.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg er ked af at måtte sige til en folketingskollega, som er respekteret så højt, at han har jo ikke læst den pågældende artikel, for udenrigsministeren er jo netop ikke citeret for den pågældende udtalelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 947

5) Til statsministeren af:

Poulsgaard (FP):

»Hvor længe agter regeringen at fortsætte den socialdemokratiske politik med øgede skatter og afgifter og yderligere gældsætning?«

Skriftlig begrundelse

Et ledende medlem af regeringspartierne, Svend Heiselberg, sagde på et møde mandag den 7. april 1986, at det var svært at se forskel på den politik, den tidligere regering førte, og så den, der bliver ført af den nuværende.

Det er givet, at det, Svend Heiselberg her gav udtryk for, deles af store kredse af de borgerlige vælgere.

Som bekendt havde socialdemokratiet stillet en forespørgsel om, hvad regeringen agter at foretage sig over for det katastrofale betalingsforhold, vi har over for udlandet, men denne forespørgsel blev jo trukket tilbage.

Spørgeren har ment, at efter så lang tid på posten som regeringsleder må statsministeren kunne sige noget om, hvornår han agter at lægge kursen om, så vi får en anden politik end den socialdemokratiske model.

Poulsgaard (FP):

Folketingsmand hr. Svend Heiselberg har det ligesom den lille dreng i eventyret om kejserens nye klæder. Han siger højt, hvad mange tænker: at regeringen Schlüter forsømmer at føre borgerlig politik, men til gengæld alt for flittigt – med Heiselbergord – fører socialdemokratisk genbrugspolitik.

Det var Jyllands-Posten, en af regeringens store støtter, der skrev det den 9. april. B.T., der også plejer at være regeringen venligt stemt, skriver samme dag: »Ved at benytte de mere end nedslidte metoder med skatte- og afgiftsforhøjelser har Schlüter taget det første skridt til at gentage VKR-regeringens største fadæse: den glemte, at den var en borgerlig regering.«

Det er to regeringsvenlige aviser, der siger dette. Da jeg også er en venlig mand, burde jeg faktisk have stillet en forespørgsel til regeringen om det, for det, at en regering render rundt og siger, at den er borgerlig, men til gengæld fører socialdemokratisk politik, kunne godt have båret en forespørgselsdebat. Da vi har travlt herinde i folketinget nu, har jeg imidlertid valgt at stille statsministeren dette spørgsmål her i onsdagsspørgetiden.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil nok sige, at også jeg var lidt overrasket over, at hr. Svend Heiselberg forleden dag gik hr. Poulsgaard i bedene. Måtte det aldrig gentage sig!

Egentlig skulle hr. Poulsgaard ved lejlighed spørge socialdemokraterne, om de mener, det er socialdemokratisk politik, der nu føres, men jeg vil gerne vise, hvorfor hr. Poulsgaards påstand er helt forkert.

I 1972 udgjorde de offentlige udgifter 39,7 pct. af bruttonationalproduktet. I 1982 var de steget stærkt, da var de nået op på 54,3 pct. af BNP. De offentlige udgifter steg med andre ord i denne 10 års periode dramatisk, med knap 15 pct.

Under firkloverregeringen er udviklingen gået den rigtige vej, for i 1986 vil de offentlige udgifter være reduceret til 48,6 pct. af BNP, altså meget væsentligt. De offentlige udgifter som tryk på, hvad vi alle sammen producerer og tjener, er gået ned fra ca. 54 pct. til ca. 48 pct. Men så kommer det: er skattetrykket da ikke steget? Jo, det er det, men hvorfor? Fordi den tidligere regering hverken i 1982 eller de foregående år sørgede for at betale de offentlige udgifter kontant. Det er ikke mindst derfor, vi nu har så højt et skattetryk.

I 1982 blev den offentlige gæld forøget med 9,0 pct. af bruttonationalproduktet, men jeg vil bede hr. Poulsgaard lægge mærke til, at nu sker der en sensationel vending i år, for i år bliver den offentlige gæld formindsket med 3 pct. af BNP. Det er det første år, vi omsider kan begynde at få den offentlige gæld til at gå nedad. Hvis underskuddet i 1982 skulle have været dækket gennem en forhøjelse af de personlige skatter, ville det have krævet, at de blev forhøjet med ikke mindre end 42 mia kr. Skulle der med andre ord have været balance inden for årets regnskab, skulle de personlige skatter have været forhøjet med ikke mindre end 38 pct.; det var disse 38 pct., man ikke krævede ind i 1982 og de foregående år, og det er derfor, opgaven nu er så vanskelig. Men vi er altså på rette vej, det offentlige udgiftstryk i forhold til bruttonationalproduktet er omsider klart for nedadgående.

Poulsgaard (FP):

Jeg havde ikke ventet, at statsministeren havde sagt: ja, vi fører socialdemokratisk politik. Statsministeren kommer med mange kønne ord, men der er jo også andre, der har skrevet kønne ord. Jeg vil godt citere fra en bog om Poul Schlüter, der er skrevet af en herre, der hedder Kurt Boelsgaard; i den siger Poul Schlüter: »Vi vil genskabe arbejdsglæden, søge tilslutning til at lette skattetryk og afskaffe indgreb, der skaber berettiget irritation.« Det var rart, om man kunne holde dér, men statsministeren kan ikke benægte, at hr. Camre, som trods alt også har lidt forstand på finanser, trods statsministerens forsikring og lyse smil siger, at vi er nærmere ved afgrunden nu end nogen sinde. Denne regering har formået at øge den offentlige gældsætning med 100 mia kr. Der er kommet en prognose fra Danmarks Statistik, der viser, at væksten i de offentlige udgifter i 1985 steg med 1,8 pct., og det tal vil blive større i 1986. Statsministeren er før kommet med disse kønne tal og prognoser. Vi hørte, at underskuddet skulle blive på 16 mia kr.; det bliver reelt på 28 mia kr. Statsministeren må altså undskylde, at vi er nogle stykker, der har lidt svært ved at fæste tillid til hans ord. Vi kan se på vores skattebillet og på vore benzinregninger, at det er gået den forkerte vej, og jeg appellerer til statsministeren om nu virkelig at sadle om, så det kommer til at gå den anden vej i stedet for.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg synes, det var hr. Poulsgaard, som brugte en hel masse ord, men ingen tal. I mit svar var indeholdt en række saglige oplysninger, som viser, at udgiftstrykket nu er for nedadgående, og det synes jeg må være det afgørende.

Og så synes jeg, jeg vil fraråde hr. Poulsgaard at anvende hr. Camre som sin politiske forbundsfælle; jeg går ud fra, at det er sådan en enestående begivenhed, og det bliver forhåbentlig ikke et fast mønster, for det kan da vist ikke gå an.

Men vi måtte altså vedgå arv og gæld, da vi begyndte. Derunder hørte udsigten til et underskud på statsfinanserne i 1983 af størrelsen 80 mia kr., og hr. Poulsgaard ved, hvordan det går i 1986: nu er underskuddet væk. Nu får vi for første gang i en meget lang årrække et lille driftsoverskud, og det

[Statsministeren]

skattetryk, familierne oplever – den personlige skat og afgifterne har såmænd ligget nogenlunde konstant i en længere årrække – bliver nok lidt mindre i 1986, end det var i 1981. Forskellen er, at vi nu betaler enhver sit; vi betaler årets regninger samme år, men vi slipper ikke for, at der er nogle af de gamle regninger, som endnu er ubetalte; dem skal vi også have ud af verden, og så må vi håbe på, at når der er gået en tid, kan vi få skattetrykket i Danmark ned igen på, hvad jeg vil kalde normalen. Det er for højt nu.

Der er to andre grunde: vi har enorme dagpengeudgifter, fordi arbejdsløsheden fortsat er for høj, og vi har de store rentebetalinger til indland og udland. Når de to ekstraordinære poster – og det er ca. 80 mia kr. i alt – går nedad, har vi skabt forudsætningerne for at gennemføre en væsentlig lettelse af personskatterne, og det tror jeg vi kommer til at opleve i denne regerings næste valgperiode.

Dohrmann (FP):

Det med skattelettelser har vi jo hørt før. Det var også noget, der blev sagt, dengang regeringen tiltrådte. Men helt konkret vil jeg godt spørge statsministeren: er det ikke korrekt, at der er blevet ansat ca. 13.000 flere i den offentlige sektor, siden regeringen tiltrådte? Er det ikke også korrekt, at gælden til udlandet – den samlede gæld, såvel den private som den offentlige – faktisk er blevet fordoblet i den pågældende periode? Hvis dette kan bekræftes, vil jeg godt tillade mig at komme med den kommentar, at så er det hele jo egentlig én stor gang pral, for så går det jo fortsat i den retning, som gav anledning til, at den forrige regering smed tøjlerne og gav op.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil sige til hr. Dohrmann, at i 10 års perioden fra 1972 til 1982 blev der i den offentlige sektor i Danmark ansat 30.000–40.000 flere hvert år, og det betød, at vi fik et misforhold mellem den offentlige sektor og den private sektor, og at det hele gik galt. I årene efter har vi først og fremmest fået en beskæftigelsesstigning i den private sektor, hvor der er blevet skabt omkring 150.000 nye job.

Så er det sandt, som hr. Dohrmann med rette antyder, at der ikke er sket massefyringer i den offentlige sektor. Tværtimod. Der er ansat nogle få tusinde ekstra, især i kommuner og amter – 13.000 skal nok passe – over de sidste 3–4 års tid, men vi har i dag en helt anden, god balance mellem det samlede antal offentligt ansatte og privat ansatte end før. Og på trods af, at vi altså ikke har gennemført fyringer blandt det offentlige personale, er tyngden af de samlede offentlige udgifter klart gået ned, som jeg fremhævede i mit første svar, fra 54 pct. som tryk på vor samlede velstand til nu 48 pct. Det er meget klart gået i den rigtige retning, og det er også derfor, vi nu begynder at nærme os balance i samfundshusholdningen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Albrechtsen: spm. nr. S 673 og 906.

Margrethe Auken: spm. nr. S 732, 870 og 871

Birthe Hansen: spm. nr. S 748

Hanne Thanning Jacobsen: spm. nr. S 767.

Alice Brask: spm. nr. S 774 og 883.

Agerschou: spm. nr. S 823, 866 og 867.

Ole Henriksen: spm. nr. S 825.

Ingerlise Koefoed: spm. nr. S 841 og 905.

Tove Lindbo Larsen: spm. nr. S 863.

Leif Hermann: spm. nr. S 864 og 912.

Preben Lange: spm. nr. S 874 og 933.

Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 884 og 886.

Poulsgaard: spm. nr. 887.

Tommy Dinesen: spm. nr. S 888.

Dohrmann: spm. nr. S 889

Dorte Bennedsen: spm. nr. S 890.

Kofod-Svendsen: spm. nr. S 891.

Lenger: spm. nr. S 892.

Mette Groes: spm. nr. S 895.

Inger Harms: spm. nr. S 899 og 900.

Ritt Bjerregaard: spm. nr. S 901.

Thoft: spm. nr. S 902, 903 og 932.

Ole Vagn Christensen: spm. nr. S 908.

Jytte Andersen: spm. nr. S 913, 914, 916, 917, 924 og 934.

[Formanden]

Bjørn Elmquist: spm. nr. S 922.

Tommy Dinesen: spm. nr. S 929.

Jes Lunde: spm. nr. S 930.

Maisted: spm. nr. S 938.

Annelise Gotfredsen: spm. nr. S 939.

Spm. nr S 673

Til statsministeren (10/2 86) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan statsministeren oplyse, om regeringen deler folketingsmedlem Erhard Jakobsens opfattelse af de nye regler i EF-pakken, hvorefter Kommissionen skal udarbejde forslag »under hensyn til de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer« og Rådet skal »samarbejde med Europa-Parlamentet« som udtryk for, at Parlamentet nu er en ligeberettiget part?«

Begrundelse

Forslagene i EF-pakken styrker på forskellig vis EF-Parlamentet og Kommissionen, ikke mindst når det drejer sig om kombinationen af EF-Parlamentets ret til at stille ændringsforslag, som kan indarbejdes af Kommissionen, og de nye regler om kvalificeret flertal i de endelige afgørelser. Men hertil kommer, at de nye regler også generelt understreger Parlamentets øgede status, især de nye regler om, at EF-Kommissionen nu skal tage hensyn til EF-Parlamentets ændringsforslag (»under hensyn til de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer«, art. 149, stk. 2, bogstav d)). Hermed understreges, at Parlamentet skal tillægges større betydning.

Det samme gælder, når det drejer sig om ordene »høring af Parlamentet«, der ændres til »i samarbejde med« Parlamentet, en ændring, der af Erhard Jakobsen under folketingsdebatten den 21. januar 1986 blev fortolket som en understregning af, at Parlamentet skal betegnes som en ligeberettiget part i samarbejdet med Ministerrådet. (»I er ligeberettigede«, sagde Erhard Jakobsen om Parlamentet, se fortryk af folketingets forhandlinger den 21. januar 1986, sp. 5367). Dette ville jo indebære, at Parlamentet dermed også skulle betragtes som ligeberettiget med folketinget, hvilket naturligvis er en latterlig betragtning, som regeringen næppe kan have støttet, og som Erhard Jakobsen må formodes at stå alene med her i Danmark. Men det

må naturligvis for det første af regeringen gøres krystalklart, at en sådan opfattelse ikke kan komme på tale, og for det andet må de andre EF-lande gennem en skriftlig henvendelse fra statsministeren have besked på, at en sådan opfattelse ikke vil blive accepteret.

I modsat fald må det konstateres, at Anker Jørgensen havde mere ret under debatterne den 21. januar og 28. januar end de borgerlige ordførere i, at der skulle tages mere »hensyn« til Parlamentet end nu.

Svar (20/2 86):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringen har flere gange givet udtryk for, at den foreslåede dobbelte høring giver Europa-Parlamentet bedre muligheder for at fremsætte sine synspunkter, forinden Rådet tager endelig stilling.

Regeringen har også gjort det klart, at Europa-Parlamentets udtalelse sendes til Kommissionen, og det er op til Kommissionen at tage stilling til, om den i lys heraf ønsker at ændre sit forslag eller at bibeholde det i uændret stand.

Denne situation ændrer ikke den fastlagte kompetencefordeling mellem institutionerne. Det er fortsat alene Rådet, som træffer beslutning, og alene Kommissionen, som fremlægger forslag. Europa-Parlamentet har fortsat alene ret til at udtale sig og kan ikke i noget tilfælde træffe beslutninger.

Ordet »samarbejdsprocedure« dækker over et bedre samarbejde mellem Rådet og Europa-Parlamentet. Det kommer blandt andet til udtryk ved, at Europa-Parlamentet får lejlighed til at fremkomme med sine synspunkter efter, at Rådet har haft en første drøftelse af Kommissionens forslag. Det betyder, at medlemmerne af Europa-Parlamentet tager stilling med kendskab til, hvorledes de politiske partier har stillet sig i det nationale parlament. Efter regeringens opfattelse bliver der herved bedre mulighed for overensstemmelse mellem de synspunkter, som de politiske partier står for i de nationale parlamenter, og de synspunkter, som deres repræsentanter fremsætter i Europa-Parlamentet.

Spm. nr. S 732

Til miljøministeren (19/2 86) af:

Margrete Auken (SF):

[Margrete Auken]

»Hvilke midlertidige foranstaltninger vil ministeren iværksætte for at mindske de uheldige konsekvenser af Ribe amtskommunes manglende plangrundlag i forbindelse med spildevandsudledning til Vadehavet?«

Begrundelse

I svar på spørgsmål S 43 af 4. oktober 1985 svarer ministeren bl.a.:

»Styrelsen har gjort Ribe amtskommune opmærksom på de problemer, der rejser sig for kommunernes spildevandsplanlægning som følge af manglende plangrundlag. Styrelsen vil forhandle med Ribe amtskommune om, hvilke midlertidige foranstaltninger der skal iværksættes for at mindske de uheldige konsekvenser heraf.«

Svar (3/3 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen og planstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Det fremgår af Ribe amtskommunes forslag til regionplantillæg 1985, som har været offentligt fremlagt i sidste halvdel af 1985, at amtsrådet vil administrere efter den foreløbige recipientkvalitetsplan af maj 1975, indtil en revideret recipientkvalitetsplan foreligger.

I forbindelse med de statslige myndigheders udtalelse over regionplanforslaget har miljøstyrelsen forudsat, at kravene i den foreløbige recipientkvalitetsplan til vandløb, søer og kystvande optages som retningslinje for vandkvaliteten, indtil en revideret recipientkvalitetsplan er optaget ved tillæg. Endvidere forudsættes det, at amtskommunen i regionplantillægget redegør for administrationsgrundlaget, der er forbundet med den foreløbige recipientkvalitetsplan, herunder at der redegøres for, hvorvidt de forskellige krav har været lagt til grund for godkendelsen af de kommunale spildevandsplaner, og om de godkendte spildevandsplaner omfatter sådanne rensetekniske indgreb, at de foreløbige krav kan forventes opfyldt.

For de særlige beskyttelsesområder, herunder Ramsarfuglebeskyttelsesområdet i Vadehavet, forudsættes endvidere, at der i regionplantillægget redegøres for, hvilket administrationsgrundlag der skal gælde, indtil en

recipientkvalitetsplan er optaget i regionplanen.

Miljø- og planstyrelsen forhandler for tiden med Ribe amtskommune om, hvorledes disse krav skal efterleves. I den anledning kan man oplyse, at Ribe amtsråd har godkendt Esbjerg kommunes spildevandsplan i efteråret 1985. Amtsrådet har i den forbindelse lagt vægt på at eliminere lokale forureninger omkring eksisterende spildevandsudledninger ved krav om etablering af havledninger med diffusorer samt at nedbringe den samlede forureningsbelastning ved krav om etablering af kemisk forfældning på de eksisterende mekaniske rensningsanlæg. Godkendelsen af spildevandsplanen er påklaget til miljøstyrelsen.«

Jeg kan desuden oplyse, at Ribe amtskommunes regionplantillæg er vedtaget af amtsrådet den 20. februar 1986, men endnu ikke er indsendt til min godkendelse. Jeg kan derfor ikke på indeværende tidspunkt udtale mig om, hvorvidt det administrationsgrundlag, der kommer til at fremgå af regionplantillægget, vil være tilstrækkeligt, eller om jeg må stille yderligere krav i forbindelse med godkendelsen.

Spm. nr. S 748

Til *undervisningsministeren* (26/2 86) af:

Birthe Hansen (SF):

»Agter ministeren at følge forslaget om, at magisterkonferens skal afskaffes inden for en lang række humanistiske fag?«

Begrundelse

Som det fremgår af Berlingske Magasin den 25. februar 1986, vil fag som litteratur, teater, film og filosofi være i farezonen, såfremt ministeren følger sit rådgivende udvalg med hensyn til afskaffelse af magisterkonferens inden for en lang række humanistiske fag.

Spørgeren mener, at den besparelse, som ligger i forslaget, på længere sigt vil blive langt dyrere for landet som helhed, hvis man ødelægger de universitetsstuderendes muligheder for at opbygge faglige miljøer, som forholder sig til hele den internationale forskning.

Efter spørgerens opfattelse vil konsekvensen kunne blive, at landets intellektuelle ni-

[Birthe Hansen]

veau derved sænkes. Så kortsynet har selv politikere ikke lov til at være.

Svar (12/3 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Reformen af de humanistiske uddannelser indebærer bl.a., at den egentlige forskeruddannelse inden for humaniora – ligesom inden for andre faglige områder – skal foregå i licentiatstudier, der afsluttes med licentiatgraden.

Et hovedformål med reformen har været at begrænse de alt for lange studietider ved humaniora, der f.eks. på Københavns universitet ligger på omkring 10 år. Begrundelsen er ikke sparehensyn, men hensynet til kandidaternes beskæftigelsesmuligheder. En meget stor del af humanisterne må nødvendigvis finde beskæftigelse i den private sektor. Det nødvendiggør, at kandidaterne bliver færdig i en alder, hvor virksomhederne vil ansætte dem i relevante uddannelsesstillinger. Derfor kan magisterstudier, der forudsætter 2 års normeret studietid efter kandidateksamen, ikke accepteres som en normal overbygning på kandidatstudierne.

Magisterstudiernes placering dels i relation til licentiatstudierne, dels i relation til kandidatstudierne har derfor måttet overvejes i forbindelse med reformen.

Inden for den nye humanistbekendtgørelses rammer er det stadig muligt at tilrettelægge magisterstudier i fag og faglige områder, der i særlig grad stiler mod erhvervsfunktioner, der omfatter videnskabeligt arbejde, uden at der i erhvervsfunktionerne stilles krav om en forskeruddannelse svarende til licentiatgraden. Der sigtes i denne forbindelse særlig på hele museumsområdet.

I forbindelse med reformens iværksættelse pr. 1. september 1985 har direktoratet for de videregående uddannelser anmodet det faglige landsudvalg for de humanistiske uddannelser om at udarbejde nogle principper for godkendelse af universiteternes ansøgninger om godkendelse af magisterkonferenser.

For landsudvalgets videre stillingtagen har et afgørende princip været, om der foreligger en faglig forskel på kandidatuddannelsen i et bestemt fag/fagligt område og forslagene til magisterstudier. På denne måde kan man sikre, at magisterkonferensstudier opfylder

selvstændige faglige formål i forhold til både kandidat- og licentiatstudierne.

På grundlag af disse principper har landsudvalget i en indstilling af 10. februar 1986 anbefalet godkendelse af en lang række konferensfag. Men udvalget har også udpeget en række konferensforslag fra universiteterne, hvor kriterierne for godkendelse ikke er opfyldt. Blandt disse har landsudvalget dog peget på en gruppe fag med overordnet »faglighed« i forhold til flere andre humanistiske fag. Det drejer sig om filosofi, idehistorie, lingvistik og litteraturvidenskab. Her vil landsudvalget ikke afvise, at der kan være særlige grunde til godkendelse af magisterstudier, men spørgsmålet må vurderes i forbindelse med den samlede faglige planlægning af området.

Direktoratet har endnu ikke færdigbehandlet landsudvalgets indstilling, men har indkaldt universiteterne til en drøftelse, inden der tages stilling i ministeriet.

Spm. nr. S 767

Til *socialministeren* (28/2 86) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Finder ministeren det rimeligt, at en lønarbejder, der ikke kan få sit barn passet, bliver sendt hjem fra arbejde og henvist til bistandskontoret?«

Begrundelse

En lønarbejder i Odense – Politiken den 27. februar 1986 – er blevet fritaget for sit arbejde, fordi kommunen ikke kan skaffe hans datter vuggestue- eller dagplejeplads før til sommer. Kommunen giver ham så bistandshjælp og fritager ham for arbejde. Det betyder 2.500 kr. netto mindre om måneden, og hvis der ikke havde været tale om en kommunal ansættelse, ville der vel reelt være tale om en fyring.

Dette må være i strid med bistandslovens § 69.

Svar (12/3 86):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Efter bistandslovens § 69 er det den enkelte kommunalbestyrelse, der skal sørge for det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge. Det er således kommunal-

[Socialministeren]

bestyrelsen, der ud fra oplysninger om antal børn, ventelister, arbejdsfrekvens, økonomi m.v. skønner, hvor høj en dækningsprocent kommunen skal have.

Da spørgsmålet er stillet under henvisning til en sag fra Odense, kan oplyses, at denne kommune for tiden har en dækningsprocent på 45,2 pct. for børn på 0-2 år. Herudover er der planer om at udvide dagplejen med 105 pladser i 1986.

Visitationen sker i overensstemmelse med retningslinierne i socialministeriets cirkulære af 29. marts 1976. Om den konkrete sag har kommunen oplyst, at der er sket en opskrivning på venteliste efter de almindelige regler med ønsket optagelsesdato pr. 1. marts 1986, og at barnet kan ventes optaget til sommer i forbindelse med den almindelige udskiftning i institutionerne.

Jeg kan i øvrigt henvise til, at der i en række kommuner - selv med uændret kapacitet - vil være mulighed for at imødekomme en stadig stigende efterspørgsel på dagforanstaltningsområdet. Kommunerne kan ændre institutionsstrukturen i retning af omdannelse af pladser til andre aldersgrupper og omlægge mellem hel- og halvdagspladser. Man er da også i mange kommuner i gang med en omstilling, bl.a. under hensyn til, om den sammensætning af dagtilbud, der findes i kommunen, stadig er i overensstemmelse med de behov, der findes hos børn og børnefamilier.

Spm. nr. S 774

Til *fiskeriministeren* (3/3 86) af:

Alice Brask (KF):

»Hvad kan ministeren oplyse om de problemer, Amtsavisen Randers rejser den 28. februar 1986 om, at der opstår eksem under forarbejdning af visse partier fisk?«

Svar (12/3 86):

Fiskeriministeren (Grove):

På grundlag af de foreløbig stedfundne undersøgelser kan jeg oplyse, at en enkelt medarbejder på den pågældende fiskefilet-virksomhed efter henvisning fra sin private læge er blevet undersøgt for mulig allergi hos hudspecialisten på et lokalt sygehus, efter at der var konstateret eksem på medarbejderens underarm og håndled.

Ved undersøgelsen blev der ikke fundet nogen specifik allergireaktion hos medarbejderen over for torsk eller formalin, men prøven vedrørende torsk vil blive gentaget.

Hudspecialisten er umiddelbart af den opfattelse, at det drejer sig om en irritationsreaktion, da arbejdet med fisk foregår i et hudbelastende miljø.

To andre medarbejdere er af det lokale arbejdstilsyns læge blevet henvist til vedkommende hudspecialist, men kun en af dem har henvendt sig til hudspecialisten.

Det kan yderligere oplyses, at fiskefilet-virksomheden er tilknyttet den stedlige bedriftssundhedstjeneste, der dog ikke har ansat læge eller sygeplejerske, og som primært tager sig af spørgsmål angående ergoterapi.

Der har ikke ved det lokale levnedsmiddellaboratoriums undersøgelser kunnet påvises histamin eller svovldioxid i de undersøgte prøver af torsk fra virksomheden.

Konklusionen må efter det indtil nu foreliggende være, at den fisk, som er blevet forarbejdet i virksomheden, ikke har været eksemfremkaldende, men det skal tages i betragtning, at der generelt i fiskeriindustrielle virksomheder arbejdes i et hudirriterende miljø.

Spm. nr. S 823

Til *miljøministeren* (13/3 86) af:

Agerschou (SF):

»Mener ministeren, at de fangstkvoter for blåmusling, der er fastsat med fiskeriministeriets bekendtgørelse nr. 525 af 27. november 1985, er i overensstemmelse med de fredningsmæssige intentioner for Vadehavet?«

Begrundelse

Fiskeriministeriet udsendte den 27. november 1985 bekendtgørelse nr. 525, hvorefter det i 1986 er tilladt at opfiske op til 34.000 tons blåmuslinger i Vadehavet. Imidlertid anslås produktionen af blåmuslinger i den danske del af Vadehavet til ca. 20.000 tons pr. år, det vil sige en hel del mindre end den af fiskeriministeriet tilladte fangstkvota på 34.000 tons i 1986. Endvidere anslås det, at den nuværende bestand af dykænder i Vadehavet har et fødebehov, der stort set svarer til den omtalte årlige produktion på ca. 20.000 tons. En opfiskning i et omfang som tilladt i

[Agerschou]

den nævnte bekendtgørelse fra fiskeriministeriet menes derfor at fjerne dykændernes eksistensgrundlag i Vadehavet helt og holdent.

I den forbindelse udbedes ministerens mening om, hvorvidt den af fiskeriministeriet fastlagte fangstkvota er i overensstemmelse med de fredningsmæssige intentioner for Vadehavet, idet der specielt henvises til bekendtgørelse om fredning af Vadehavet af 21. april 1982 § 6, stk. 2, hvorefter der i det fredede område ikke må foretages noget, der ødelægger eller varigt forandrer det naturlige miljø, samt at det i regionplanen for Ribe amt anbefales, at Vadehavet udpeges som Ramsarområde, inden for hvilket der ifølge Ramsarkonventionen skal administreres således, at forholdene for vadefugle ikke forringes.

Svar (26/3 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for fredningsstyrelsen, der har oplyst følgende:

»Den nævnte bekendtgørelse fastsætter, at det ved fiskeri efter blåmuslinger i Vadehavet er tilladt at fiske, medbringe og lande op til 34.000 tons i 1986. Bekendtgørelsen er udstedt af fiskeriministeriet i medfør af lov nr. 221 af 23. maj 1979 om regulering af fiskeriet. Den kvota, der er indeholdt i bekendtgørelsen, har ikke på forhånd været forhandlet med fredningsstyrelsen, idet regulering af blåmuslingefiskeri henhører under fiskeriministeriet.

Det er fredningsstyrelsens opfattelse, at der er behov for at foretage en yderligere undersøgelsesindsats for at vurdere størrelsesordenen af det blåmuslingefiskeri, der vil være i overensstemmelse med de fredningsmæssige intentioner for Vadehavet.«

Jeg kan henholde mig til ovenstående, idet jeg kan oplyse, at der på basis af tal for 1986 vil blive iværksat en sådan undersøgelse ved samarbejde mellem fiskeriministeriet og fredningsstyrelsen med henblik på fastsættelse af den fremtidige regulering.

Spm. nr. S 825

Til *ministeren for offentlige arbejder* (13/3 86) af:

Ole Henriksen (SF):

»Hvad agter ministeren at foretage for at sikre en forsvarlig betjening af kunderne på Vester Farimagsgades postkontor, når dette lukkes fra og med den 1. april 1986?«

Begrundelse

Det forekommer helt uacceptabelt, at man lukker Danmarks største postindleveringskontor med 14 dages varsel til kunderne. Alternative postkontorer, som der henvises til, ligger så langt væk, at lukningen vil være til stor gene for kunderne, der traditionelt i dette område har mange breve og pakker.

Det ville være ønskeligt, om ministeren kunne udvirke, at postkontorets lejeaftale blev forlænget, indtil der kunne oprettes et nyt postkontor i området. Dette burde kunne lade sig gøre, idet det nuværende lejemål er beliggende i en bygning, der ejes af industriministeriet.

Svar (8/4 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Det er korrekt, at der har været udsendt meddelelse til kunderne om, at posthuset i Vester Farimagsgade ville blive lukket den 31. marts 1986, idet lejemålet var blevet opsagt fra denne dato og erstatningslokaler i nærheden ikke havde kunnet tilvejebringes.

Det er imidlertid siden aftalt med industriministeriet, der ejer bygningen, at lejemålet midlertidigt forlænges, indtil posthuset kan etableres i andre – eventuelt midlertidige – lokaler.

Kunderne har den 18. marts 1986 fået meddelelse herom.

P&T bestræber sig fortsat på at finde andre egnede lokaler i området, således at kunderne, herunder de mange store erhvervskunder, der daglig benytter posthuset, også i fremtiden kan tilbydes den service, de har krav på.

Spm. nr. S 841

Til *ministeren for offentlige arbejder* (17/3 86) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Kan ministeren oplyse, med hvilken myndighed KTAS har skrevet kontrakt med Sky Channel om transmission af program-

[Ingerlise Koefoed]

mer gennem hybridnettet, og i hvilket afbalanceret tilbud om udenlandsk TV Sky Channels programmer kommer til at indgå i Danmark?»

Begrundelse

På Teknisk Samfunds Initiativs hybridnetkonference i København 12. til 14. marts 1986 oplyste repræsentanter for KTAS, at der var indgået kontrakt med Sky Channel om videretransmission af selskabets programmer til danske TV-modtagere.

Af lovgivningen og af samråd mellem ministeren og folketingets kulturudvalg er fremgået, at der ikke kan skrives kontrakt med noget udenlandsk TV-selskab, uden at det program, dette selskab tilbyder, kan blive vurderet i en bred, alsidig programsammenhæng. Det vil være interessant at vide, hvilket overblik ministeren har over KTAS' tilbud, og hvor mange selskaber der muligvis allerede er truffet bindende aftaler med, ligesom oplysninger om det samlede tilbud, KTAS måtte have bundet sig til, vil være af stor interesse for folketinget.

Svar (26/3 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed indeholder i § 3, stk. 1, bestemmelser om, hvilke programmer der må fordeles i danske fællesantenneanlæg. Det fremgår bl.a. heraf (§ 3, stk. 1, nr. 2), at der med hensyn til udenlandske programmer, der fremføres til anlægget af P & T eller et telefonselskab (det vil sige via hybridnettet), ikke er nogen begrænsninger med hensyn til, hvilke programmer der må bringes. Heller ikke forarbejderne til loven indeholder begrænsninger i så henseende.

Telefonselskaberne og P & T er i forbindelse med hybridnettets programtilbud udelukkende programtransportører. Dette hindrer imidlertid ikke, at telefonselskaberne (i statstelefonområdet P & T) for at kunne viderefordre programmer fra kommunikationssatellitter kan indgå de nødvendige samarbejdsaftaler med programleverandørerne. Det vil i den forbindelse være en forudsætning, at telefonselskaberne ikke hermed erhverver eksklusive spredningsrettigheder.

Med hensyn til det i spørgsmålet fremsatte ønske om oplysninger om telefonselskabernes programtilbud skal jeg henlede opmærksomheden på et notat af 6. december 1985 herom, som jeg den 6. januar 1986 har fremsendt til folketingets udvalg angående teknologi som svar på et spørgsmål fra udvalget. Det fremgår desuden af en brevveksling mellem formanden for folketingets kulturudvalg og mig, at også kulturudvalgets medlemmer har fået en kopi af det nævnte materiale.

Spm. nr. S 863

Til *justitsministeren* (20/3 86) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvad er årsagen til, at Forbrugerrådet ikke har været med i udvalgsarbejdet om revision af købeloven?»

Begrundelse

Der har i mange år været tradition for, at Forbrugerrådet var med i det lovforberedende arbejde og blev betragtet og brugt som høringsberettiget organisation i forbrugerretlige sager.

Det vil være en hån over for danske forbrugere, hvis denne praksis er ændret.

Svar (8/4 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Købelovsudvalgets arbejde med et udkast til en ny købelov har pågået i en årrække, idet udvalget siden begyndelsen af 1981 sideløbende med en nordisk arbejdsgruppe har behandlet et omfattende udkast til nye fælles nordiske regler om køb, der er optrykt i betænkningen »Nordiska köplagar« - NU: 1984:5 afgivet i oktober 1984.

Det var hensigten med dette udkast, at der heri først og fremmest skulle tages hensyn til reglerne i en FN-konvention fra 1980 om internationale køb. I forbindelse med at udvalget påbegyndte dette arbejde, blev det derfor præciseret, at de særregler om forbruger køb, der blev gennemført ved lov nr. 147 af 4. april 1979 bortset fra reglen i § 83, skulle holdes uden for udvalgets overvejelser bortset fra visse mindre, tekniske ændringer, som måtte være nødvendige for på en hensigtsmæssig måde at indpasse disse regler i det samlede udkast. Hovedvægten i udvalgets

[Justitsministeren]

arbejde har således ligget på kommercielle køb.

Betænkningen om de nordiske købelove har været sendt til høring hos en række myndigheder og organisationer, herunder Forbrugerrådet.

På baggrund af udtalelserne fra de hørte myndigheder og organisationer og tilsvarende udtalelser i de øvrige nordiske lande har den nordiske arbejdsgruppe i vinteren 1985-86 på ny gennemgået udkastet til fælles nordiske regler om køb, særlig med henblik på de kommercielle køb.

Justitsministeriet finder, at hensynet til forbrugernes interesser naturligt må indgå med stor vægt i det lovforberedende arbejde. Arbejdet med revision af købeloven er tilrettelagt således, at særlige forbrugerretlige aspekter vil kunne inddrages, når der er taget stilling til, om det nordiske lovudkast vil være et egnet udgangspunkt for en ny dansk købelov. På dette tidspunkt vil det være naturligt at inddrage alle berørte interesseorganisationer, herunder også Forbrugerrådet.

Spm. nr. S 864

Til *miljøministeren* (20/3 86) af:

Leif Hermann (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvilke konkrete industriprojekter i Sundsøre kommune der ikke vil komme til udførelse, hvis industrirealudlægget i Vester-Lyby, Sundsøre kommune, afventer færdiggørelsen af kommuneplanen?«

Begrundelse

I svaret på alm. dels spørgsmål 202 (alm. del - bilag 291) fra folketingets miljø- og planlægningsudvalg oplyser ministeren, at godkendelse af et § 15-rammetillæg (kommuneplanlægningslovens § 15) er nødvendig, fordi lokale hensyn til bolig- og erhvervsudvikling gør, at tillægget »vanskeligt kan afvente kommuneplanens vedtagelse«. Som det formodentlig er ministeren bekendt, er kommuneplanforslaget for kort tid siden sendt ud til offentlig debat. Netop udlæg af et erhvervsområde må formodes både at få indflydelse på hovedstrukturen og rammedel. Med godkendelsen har ministeren klart skabt en uforanderlig forudsætning for kommuneplanen og dermed svækket offentlighedsfasen

og borgernes mulighed for at påvirke kommuneplanens indhold.

Svar (2/4 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for planstyrelsen, som oplyser følgende:

»Planstyrelsen godkendte tillæg nr. 19 til § 15-rammerne for Sundsøre kommune den 7. januar 1986. Forslaget til kommuneplan blev offentliggjort den 7. februar. Offentlighedsperioden varer til den 7. juni 1986.

Kommunen har over for planstyrelsen oplyst, at flere virksomheder har ønsker om etablering inden for erhvervsområdet. Disse oplysninger har planstyrelsen lagt til grund ved vurderingen af det aktuelle behov for at godkende § 15-rammerne på det pågældende tidspunkt.

Sundsøre kommune har ikke oplyst, hvilke erhvervsaktiviteter der konkret er tale om, og planstyrelsen har ikke krævet dokumentation for kommunens oplysninger.

Planstyrelsen kan i øvrigt nævne, at Sundsøre kommune har ansøgt direktoratet for egnsudvikling om støtte, og at direktoratet i et brev af 17. januar 1986 til kommunen har meddelt, at der til projektet om byggeomdning af det pågældende erhvervsareal i Vester-Lyby er meddelt tilsagn om et tilskud fra EFs regionalfond på 1.612.000 kr. svarende til 50 pct. af de forventede anlægsudgifter på i alt 3.224.000 kr.

I forbindelse med tilsagnet er der bl.a. stillet det vilkår, at projektet må gennemføres i overensstemmelse med de forelagte planer, herunder tidsplanerne, og afsluttes senest i juli måned 1986.

Jeg kan henholde mig til planstyrelsens oplysninger, og jeg finder stadig væk ikke grundlag for at tilsidesætte planstyrelsens vurdering i den konkrete sag, hvor styrelsen har lagt afgørende vægt på de lokale erhvervsmæssige hensyn.

Spm. nr. S 866

Til *miljøministeren* (20/3 86) af:

Agerschou (SF):

»Kan ministeren forklare, hvordan freddingsnævnet i Ringkøbing amt kan komme til at give elselskabet Vestkraft tilladelse til at

[Agerschou]

opstille højspændingsmaster i en del af det fredede område Værnengene, som rent faktisk er beliggende i Ribe amt?»

Svar (4/4 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for fredningsstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Fredningsnævnet for Ringkøbing amtsråds-kreds, overfredningsnævnet og fredningsstyrelsen har ved sine respektive afgørelser, som er nærmere omtalt i besvarelsen af det efterfølgende spørgsmål 867, ikke været opmærksomme på, at en beskedent del af det fredede område, hvorpå der er givet dispensation til opstilling af elmaster, ligger i Ribe amt umiddelbart syd for amtsgrænsen.

Efter at fejlen er konstateret, er ansøgeren, I/S Vestkraft, anmodet om at søge fredningsnævnet for Ribe amtsråds-kreds og fredningsstyrelsen om de nødvendige tilladelser. Vestkraft har endvidere bekræftet, at arbejdet ikke påbegyndes, førend supplerende afgørelser for så vidt angår området i Ribe amt foretages.»

Spm. nr. S 867

Til miljøministeren (20/3 86) af:

Agerschou (SF):

»Er ministeren enig med overfredningsnævnet i, at elselskabet Vestkraft bør have tilladelse til at opstille højspændingsmaster i det fredede område Værnengene?»

Begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten den 20. marts 1986 har overfredningsnævnet givet tilladelse til, at elselskabet Vestkraft kan opstille højspændingsmaster i det fredede område Værnengene.

Det forekommer spørgeren noget uforståeligt, at der kan gives tilladelse til at opstille 19,25 m høje stålgyttermaster i et område, hvor lodsejerne tilsyneladende ikke engang må plante et træ.

Svar (4/4 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for fredningsstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Fredningsstyrelsen finder principielt, at man bør undgå placering af store anlæg i fredede områder, men konkrete geografiske og samfundsøkonomiske grunde nødvendiggør undertiden tilladelser som den her givne.

Højspændingsledningen passerer det fredede område på en strækning af ca. 2½ km. Det er ved fredningsnævnets og styrelsens afgørelser opnået i det fredede område at få fjernet ca. 40 master, herunder også den luftbårne ledning over Nymindestrømmen. I stedet vil der blive opstillet 15 master på en strækning af godt 1,5 km, medens knap 1 km af strækningen – den naturfredningsmæssigt mest sårbare ved Nymindestrømmen – kabellægges.

Denne forbedring gennem kabellægningen har allerede medført en merudgift på projektet på ca. 2¼ mill. kr., som afholdes af I/S Vestkraft.

Luftledningen over den øvrige del af det fredede område, Bjålum klit, vil koste ca. 900.000 kr., medens kabellægning ville koste ca. 1,9 mill. kr. mere. Efter hidtidig praksis efter elbekendtgørelsen afholder anlægsmyndighederne, elselskaberne, i et vist omfang merudgifterne ved ændringer i linieføringen, der skyldes hensyn til fredningsinteresser; men hvor der har været stillet krav om yderligere forbedringer, f.eks. fuld kabellægning gennem et fredet område, har elselskaberne afvist at dække den fulde merudgift, hvorfor staten har måttet overveje, om man ville opretholde kravet og bære en del af udgifterne. Efter at I/S Vestkraft har påtaget sig merudgiften på 2¼ mill. kr., ville en yderligere merudgift på 1,9 mill. kr. ikke uden videre kunne pålægges Vestkraft, der i givet fald havde måttet betale en merudgift på i alt over 4 mill. kr. på et anlæg, der udført alene som luftledningsanlæg ville have kostet ca. 1,5 mill. kr.

Fredningsstyrelsen måtte derfor forvente, at merudgiften på 1,9 mill. kr. skulle afholdes af staten. Til illustration af beløbets betydning skal det bemærkes, at den årlige finanslovsbevilling til fredningsrestatninger er på ca. 6 mill. kr.

Fredningsstyrelsen finder derfor, at der med den trufne afgørelse er taget et så stort hensyn til de fredningsmæssige interesser i

[Miljøministeren]

det fredede område, som det har været økonomisk forsvarligt og muligt, og afgørelsen er derfor som nævnt i overensstemmelse med den praksis i disse sager, hvorefter det er lykkedes i et samarbejde mellem selskaberne og fredningsmyndighederne at opnå hensynfulde og økonomisk forsvarlige løsninger ved afvejning af konkrete fredningsmæssige interesser over for de meget betragtelige, mangedoblede udgifter, som kabellægninger indebærer.

Det kan tilføjes, at den tekniske udvikling har muliggjort økonomisk forsvarlige kabellægninger af højspændingsanlæg på 10–15 kW, hvorfor en stor del af dette net ved udskiftninger nu kabellægges. Det er muligt, at den tekniske udvikling fremtidig vil muliggøre økonomisk rimelige kabellægninger på højere spændingsniveauer, og fredningsstyrelsen vil derfor følge denne udvikling nøje med henblik på krav om udvidede kabellægninger, navnlig i fredede områder, når højspændingsanlæg skal udskiftes.«

Spm. nr. S 870

Til *energiministeren* (21/3 86) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af svar af 11. marts 1986 på spørgsmål nr. S 806 bekræfte, at han aktivt vil støtte udarbejdelse af vedtægter for Nordisk Kontaktorgan for Atomenergispørgsmål samt gøre vedtægternes ikrafttræden afhængig af en tilslutning fra såvel folketingets energipolitiske udvalg som fra Nordisk Råd?«

Svar (1/4 86):

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Som oplyst i mit svar af 11. marts 1986 på spørgsmål nr. S 806 har energiministeriet ikke hidtil følt det som en presserende opgave, at arbejdet i Nordisk Kontaktorgan for Atomenergispørgsmål formaliseres gennem vedtægter. Da der ved forskellige lejligheder er givet udtryk for, at NKA burde have egentlige vedtægter, har spørgsmålet været genstand for en foreløbig drøftelse såvel i kontaktorganet som i Nordisk Ministerråd.

Jeg kan supplerende oplyse, at der for tiden pågår drøftelser på embedsmandsniveau mellem de nordiske lande vedrørende spørgsmålet om udarbejdelse af vedtægter

for NKA. Under disse drøftelser går energiministeriet positivt ind for, at der nu udarbejdes vedtægter for NKA.

Den nærmere fremgangsmåde for behandling af spørgsmålet om forelæggelse af vedtægter for NKA for Nordisk Råd må afgøres i overensstemmelse med de almindelige procedureregler for samspillet mellem Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd.

Jeg er i øvrigt rede til at drøfte et eventuelt forslag til vedtægter med folketingets energipolitiske udvalg inden den endelige behandling i Nordisk Ministerråd, såfremt udvalget fremsætter ønske herom.

Spm. nr. S 871

Til *energiministeren* (21/3 86) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af svaret af 17. marts 1986 på spørgsmål nr. S 808 nærmere gøre rede for NKAs positive rolle i forhold til de resultater, der er opnået gennem Londonkonventionen?«

Svar (1/4 86):

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Som det fremgår af mit svar af 17. marts 1986, har der i forbindelse med arbejdet i Nordisk Kontaktorgan for Atomenergispørgsmål været drøftelser af spørgsmål vedrørende havdumpning af radioaktivt affald, hvilket har medvirket til at fremme en fælles nordisk holdning til spørgsmålet.

De nordiske kontakter, der er etableret med udgangspunkt i NKA, har vist sig at være særdeles nyttige i forbindelse med bestræbelser på at fremme en fælles nordisk holdning, der kan fremføres i forskellige internationale fora, der behandler spørgsmålet om dumpning af radioaktivt affald.

Til eksempel kan nævnes, at Danmark, Finland, Norge og Sverige på styrelsesrådsmødet i OECDs atomenergiorganisation (NEA) den 29.–30. april 1985 i forbindelse med rådets behandling af en videnskabelig rapport til brug for arbejdet under Londonkonventionen fremsatte en fællesnordisk erklæring, der understregede landenes grundlæggende modstand mod havdumpning af radioaktivt affald.

Spm. nr. S 874

Til *ministeren for Grønland* (21/3 86) af:

Preben Lange (S):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange faglærte henholdsvis ufaglærte staten har beskæftiget i Grønland til lokal minimumsløn (minimal timelønsats, bestående af grundløn samt dyrtidstillæg og for faglærtes vedkommende tillæg for svendeprove) pr. 1. april og 1. oktober i årene fra 1980 til 1985?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker oplysningerne til en nærmere vurdering af indkomstfordelingen i Grønland.

Svar (26/3 86):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Ministeriet må beklage ikke at kunne besvare det stillede spørgsmål, da ministeriet ikke er i besiddelse af de ønskede statistiske oplysninger og der ministeriet bekendt ikke udarbejdes en sådan statistik.

Spm. nr. S 883

Til *fiskeriministeren* (25/3 86) af:

Alice Brask (KF):

»Vil ministren tage initiativ til, at også fiskerikontrollen kan drage nytte af eksisterende laboratoriekapacitet med henblik på at sikre såvel dansk fisks gode renommé på eksportmarkederne som trygheden hos fiskeriindustriens medarbejdere og hos landets forbrugere?«

Svar (4/4 86):

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Til bedømmelse af fisk råder fiskeriministeriet over flere speciallaboratorier med kemisk, biologisk og veterinær sagkundskab.

Disse laboratorier samarbejder gensidigt med andre laboratorier (herunder de lokale levnedsmiddellaboratorier) om såvel generelle som specielle laboratorieopgaver.

De af fiskerikontrollen udtagne prøver af uforarbejdet og forarbejdet fisk kan til enhver tid undersøges for alle forhold af betydning for vurdering af kvalitet m.v.

Det danske kvalitetskontrolsystem for fisk og fiskevarer er i øvrigt vertikalt opbygget, således at fisken følges fra fangsten, til den

afsættes til forbrug eller eksport. Der er fastsat regler for opbevaring, håndtering m.v. af fisk og fiskevarer i ethvert led, og virksomheder, der ønsker at forarbejde fisk, skal godkendes og autoriseres i henhold til lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer.

Der sker en løbende tilpasning af kvalitetsbestemmelserne i samarbejde med fiskerierhvervet, og der forestår netop nu en revision af kvalitetsbestemmelserne for førstehåndsafsætningen af fisk. Til brug for denne revision har fiskeriministeriet udbedt sig et oplæg fra et under fiskeriministeriets kvalitetsudvalg nedsat underudvalg bestående af branchekyndige erhvervsrepræsentanter.

Det kan tilføjes, at der i forbindelse med en igangværende gennemgang af fiskerikontrollens struktur vil blive taget stilling til forslag til en styrkelse og rationalisering af fiskerikontrollens indsats på kvalitetsområdet.

Spm. nr. S 884

Til *ministeren for skatter og afgifter* (25/3 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvilken indsigt i landets skattelove der kræves for at blive medlem af en ligningskommission?«

Begrundelse

Ved klagebehandling af en skatteydners sag hos ligningskommissionen kan mange fejlagtigt få den opfattelse, at kommissionens medlemmer er personer med speciel skattelovsindsigt. Det præcise kriterium for at blive medlem af en ligningskommission bedes derfor oplyst, herunder hvilken »uddannelse« disse medlemmer får for at kunne udføre det arbejde, de er sat til, på bedste måde.

Svar (7/4 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det fremgår af skattestyrelseslovens § 1, stk. 2, at ligningskommissionen vælges af kommunalbestyrelsen blandt de beboere, der er valgbare til kommunalbestyrelsen. Hvervet som ligningskommissionsmedlem er et offentligt ombud, og en valgt person har derfor pligt til at udføre hvervet. Kommunalbestyrelsen kan dog under visse betingelser i henhold til den kommunale valglov fritage for

[Ministeren for skatter og afgifter]

valget, ligesom visse personkategorier ikke er pligtige at modtage valg.

Valgbar er ifølge den kommunale valglov enhver, som er valgberettiget ved de kommunale valg i den pågældende kommune, medmindre vedkommende er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør den pågældende uværdig til at være medlem af kommunale råd. Valgberettiget er enhver, der er fyldt 18 år, ikke er umyndiggjort og har fast bopæl i kommunen. Personer, der ikke har dansk indfødsret, har dog kun valgret, dersom de har haft fast bopæl i Danmark i de sidste 3 år forud for valget.

Medlemmer af ligningskommissionen kan vælges såvel blandt kommunalbestyrelsesmedlemmer som uden for denne kreds. Indenrigsministeriet har imidlertid tidligere givet udtryk for, at ligningskommissionen efter ministeriets opfattelse ikke udelukkende bør sammensættes af medlemmer af kommunalbestyrelsen.

Det fremgår i øvrigt af skattestyrelsesloven, at ingen samtidig kan være medlem af eller stedfortræder i en ligningskommission, et skatteråd, et amtsligningsråd, ligningsrådet eller landsskatteretten.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Foreningen af Danske Ligningskommissioner løbende orienterer nye og hidtidige medlemmer af landet ligningskommissioner om såvel skatteadministrationens organisation og opbygning som om emner inden for den materielle skatteret. Jeg har bl.a. fået oplyst, at der i anledning af skattereformen vil finde en orientering sted om de dele af skattereformen, der vil have indflydelse på ligningskommissionernes arbejde og på de kommunale ligningsplaner.

Spm. nr. S 886

Til *ministeren for skatter og afgifter* (25/3 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor store er udgifterne ved at lægge en svarkuvert ved hver selvangivelse, der udsendes til selvstændige erhvervdrivende, virksomheder og lignende, der alligevel sjældent vil benytte den?«

Begrundelse

Ved udsendelsen af selvangivelsen vedlægges en kuvert, hvori den udfyldte selvangivelse kan indsendes. Imidlertid er der en stor del af skatteborgerne og firmaerne, der ikke kan benytte denne kuvert, da mængden af papirer, der skal indsendes, er så overvældende, at kuverten er for lille. Skattevæsenets svælgen i alle mulige ligegyldigheder og detaljer kræver en stor, uproduktiv indsats hos mange selvstændige, virksomheder og øvrige handelsaktive samtidig med, at revisorernes levebrød er sikret langt ud i fremtiden. Mængden af papirer formindskes heller ikke efter regeringens accept af socialdemokratiets skattereform, og derfor må man også koncentrere sig om selv de mindste besparelsesområder.

Svar (8/4 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

På grundlag af det foreliggende registermateriale og de gældende kuvertpriser kan jeg oplyse, at udgiften ligger i størrelsesordenen 55.000 kr. Det kan tilføjes, at undladelse af at udsende disse svarkuverter næppe vil udmønte sig i en tilsvarende besparelse, idet selve udsendelsen af selvangivelserne vil blive besværliggjort af, at der hermed oprettes en særskilt kategori af skatteydere, der ikke skal have tilsendt svarkuvert.

Spm. nr. S 887

Til *indenrigsministeren* (25/3 86) af:

Poulsgaard (FP):

»Hvilke forholdsregler agter ministeren at tage for at forhindre, at folk, der har AIDS, fortsat har seksuelt samvær med andre?«

Begrundelse

I Lørdagskanalen den 22. marts 1986 fortalte en ung dame, at hun var blevet smittet med AIDS, men at hun nu havde fået en ny partner, og at hun ellers fortsatte sit normale seksualliv. Den unge dame påstod videre, at hun fra rigshospitalets side kun havde fået den besked, at såfremt hun fortsatte med at have seksuelt samvær, skulle hun sørge for, at præservativ blev anvendt. Det var aldeles rystende, hvad seerne blev vidne til i Lørdagskanalen. Man kan have al mulig sympati for den unge dame – og det er også modigt

[Poulsgaard]

gjort at stå frem og berette – men det er rystende, at man i Danmark for det første kan få lov til at påføre andre denne livsfarlige sygdom, uden at der er nogen myndigheder, der lægger to pinde i kors for at forhindre det. For det andet er det rystende, at alt, hvad hun havde fået at vide på rigshospitalet, var, at hendes partner skulle bruge præservativ. Spørgeren vil ikke undlade at gøre ministeren opmærksom på, at fremskridtspartiet har fremsat et lovforslag om, at man ønsker AIDS ind under loven om kønssygdomme, som tilfældet er blandt andet i Sverige. Såfremt man havde vedtaget dette lovforslag, var der i hvert fald en mulighed for, at man kunne hindre tilfælde som ovennævnte. Det er simpelt hen utilgiveligt, at man kan påføre andre denne livsfarlige sygdom.

Svar (11/4 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Der er iværksat en række foranstaltninger i kampen mod udbredelsen af sygdommen AIDS. Information, frivillig undersøgelse og rådgivning, herunder rådgivning om »sikker sex«, er de vigtigste elementer. Disse foranstaltninger er de mest relevante for at begrænse smittespredningen.

De foranstaltninger, som kønssygdomsloven yderligere giver mulighed for at gennemføre, finder jeg derimod ikke er hensigtsmæssige til bekæmpelse af AIDS, jfr. i øvrigt min forgængers indlæg ved første behandling af forslag til lov om ændring af lov om bekæmpelse af kønssygdomme, 28. november 1985, sp. 3043–47 i Folketingets Forhandlinger.

Spm. nr. S 888

Til *finansministeren* (25/3 86) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Efter hvilke retningslinier suspenderes en person ansat i statens tjeneste?«

Begrundelse

Der er tilsyneladende stor forskel på, hvilke retningslinier man suspenderer ansatte i staten efter. Det er spørgerens opfattelse, at tjenestemænd, som suspenderes på grund af uheldig adfærd, bliver behandlet forskelligt, idet tjenestemænd på de højere niveauer får

lov til at fortsætte tjenesten, uanset at der er rejst tjenestemandssag mod den pågældende, hvorimod det modsatte gør sig gældende for tjenestemænd på de laveste niveauer,

Svar (7/4 86):

Finansministeren (Palle Simonsen):

I henhold til bestemmelsen i tjenestemandslovens § 19 kan en tjenestemand »suspenderes eller midlertidigt overføres til andet arbejde, når han har pådraget sig grundet mistanke om et forhold, der betager ham den tillid, som bestridelsen af stillingen kræver, eller som i øvrigt gør det betænkeligt, at han vedblivende udfører sit hidtidige arbejde«. Foretages suspension, skal denne efterfølges af strafferetlig forfølgning og/eller disciplinær forfølgning.

Efter de opretholdt bestemmelser i § 11, stk. 1, 4. og 5. punktum, i lønnings- og pensionsloven fra 1958 foretages suspensionen af vedkommende centralstyrelse. Underordnede myndigheder kan dog foreløbig sætte tjenestemanden fra tjeneste, indtil centralstyrelsens afgørelse, der uopholdeligt skal indhentes, foreligger.

Finansministeriet er ikke bekendt med, hvorledes de enkelte centralstyrelser administrerer ovennævnte regler, der bl.a. beror på en skønmæssig afvejning af, om tjenestemanden opfylder det såkaldte dekorumkrav i tjenestemandslovens § 10, stk. 1, 2. led. Herefter skal tjenestemanden såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver.

Spm. nr. S 889

Til *ministeren for skatter og afgifter* (25/3 86) af:

Dohrmann (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvilken lov der administrativt giver ministeren ret til at indføre nye handelstekniske hindringer mellem Danmark og andre EF-lande ved pludselig at begrænse det kvantum fyringsolie, danskerne hidtil har haft lov til at købe i udlandet?«

Begrundelse

Ved en folkeafstemning – og på regeringens opfordring – sagde et stort flertal af de danske vælgere for kort tid siden ja til, at

[Dohrmann]

handelstekniske hindringer i EF-medlemslandene skulle fjernes. Det forekommer derfor spørgeren fuldstændig meningsløst og ulovligt, når ministeren groft bryder det, han selv opfordrede vælgerne til at sige ja til, og tilmed gør det på et meget tvivlsomt lovgrundlag. Baggrunden for ministerens handlinger er naturligvis at tvinge danskerne til at betale de nye urimeligt høje energiudgifter, der for det første bevirker, at titusindvis må sidde og fryse, og derudover bevirker, at stribevis af danske virksomheder må lukke og medarbejderne kastes ud i arbejdsløshed.

Det skal også bemærkes, at spørgeren finder det groft, at toldvæsenet nu hænges ud for ikke at have overholdt lovgivningen.

Idet der anmodes om et hurtigt og fyldestgørende svar, skal spørgeren ikke undlade at gøre opmærksom på, at medmindre ministeren ændrer sin panikbeslutning, agter spørgeren at klage til EF.

Svar (7/4 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

De danske bekendtgørelser om told- og afgiftsfrihed for rejsegods m.v. har siden 1. januar 1979 indeholdt en bestemmelse om, at afgiftsfrihed for brændstof i transportable beholdere er begrænset til 10 liter for hvert motorkøretøj. Denne bestemmelse er en følge af en bestemmelse i EFs direktiv om rejsendes afgiftsfrihed, som har følgende ordlyd: »Transportable beholdere med indhold af brændstof betragtes ikke som personlig bagage. For hvert motorkøretøj er det dog tilladt i sådanne transportable beholdere toldfrit at medføre brændstof i en mængde, der ikke overstiger 10 liter, med forbehold af nationale bestemmelser vedrørende besiddelse og transport af brændstof.«

Herved slås fast, at brændstof i transportable beholdere ikke omfattes af de normale bestemmelser om rejsendes afgiftsfrihed bortset fra de nævnte 10 liter pr. motorkøretøj.

Jeg har således ikke indført nye handelstekniske hindringer.

Spm. nr. S 890

Til udenrigsministeren (25/3 86) af:

Dorte Bennedsen (S):

»Vil udenrigsministeren støtte, at Danmark på det kommende mineralmøde under

Antarktistraktaten bliver repræsenteret af en repræsentant for den danske ambassade i Canberra og den danske NGO-repræsentant (Non-Governmental Organization), der har deltaget i alle de tidligere forhandlinger under mineralregimet, så længe disse har været åbne for dansk deltagelse, og i benægtende fald kan udenrigsministeren da redegøre nærmere for, hvilke faglige og ressourcemæssige begrundelser der er herfor?«

Begrundelse

Danmark vil som nævnt i udenrigsministerens svar på spørgsmål nr. S 812 af 11. marts 1986 lægge vægt på at bidrage aktivt til de internationale overvejelser under Antarktistraktatsystemet og dermed også til de uformelle mineralforhandlinger. Det er vigtigt at være til stede under disse specielle forhandlinger, da der ikke (som nævnt i begrundelsen til det ovennævnte spørgsmål) udfærdiges rapporter og officielle papirer.

Det vil derfor være utilstrækkeligt kun at sende en repræsentant fra den lokale ambassade med den instruks blot at holde sig informeret om forløbet af forhandlingerne.

Spørgeren kan endvidere oplyse, at hun er informeret om, at NGO-repræsentanten vil kunne deltage i mødet for egen regning som ved de tidligere møder, så det giver ingen ressourcemæssige forpligtelser for udenrigsministeriet.

Svar (8/4 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

En aktiv dansk indsats under internationale drøftelser vedrørende dette problemkompleks forudsætter, at Danmark er repræsenteret ved en medarbejder fra udenrigsministeriet i København. Ambassaden i Canberra er derfor ikke blevet instrueret om at dække mødet i Hobart, og som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 812 af 11. marts 1986, har ressourcemæssige forhold beklageligvis medført, at det ikke er muligt at dække mødet fra København.

Da udenrigsministeriet lægger vægt på at være informeret om forhandlingernes forløb, er ambassaden i Canberra blevet instrueret om efter mødets afslutning at indhente oplysninger herom i værtslandets – Australiens – udenrigsministerium.

[Udenrigsministeren]

Der vil således ikke blive tale om at lade en officiel dansk delegation deltage i mødet, og der vil under disse omstændigheder ikke være mulighed for at anmelde deltagelse af en dansk NGO-repræsentant.

Spm. nr. S 891

Til *udenrigsministeren* (26/3 86) af:

Kofod-Svendsen (KrF):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvor mange der er blevet fængslet og/eller torteret under Khomeinistyret i Iran?«

Begrundelse

Der findes forskellige skøn og oplysninger om forholdene for modstandere af det iranske styre.

Bla. har den iranske modstandsbevægelse Mojahedin udarbejdet en liste over navne og oplysninger på 12.028 ofre for Khomeinistrets eksekutioner siden 20. juni 1981. Af indledningen til listen fremgår det, at antallet af ofre overstiger 50.000, men at det på grund af forholdene i Iran kun har været muligt at samle detaljerede oplysninger om de personer, der er nævnt i listen. Af hensyn til vurderingen af betingelserne i Iran for modstandere af styret er det nødvendigt at have så nøjagtige oplysninger som overhovedet muligt af omfanget af fængslinger og tortur.

Svar (10/4 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Der findes ingen officielle oplysninger om antallet af personer, der er blevet fængslet eller torteret under Khomeinistyret i Iran. Det er derfor ikke muligt at afkræfte eller bekræfte rigtigheden af de oplysninger, der er indeholdt i den liste, som spørgeren refererer til i begrundelsen for spørgsmålet.

I den rapport, som blev forelagt for FNs 40. generalforsamling om menneskerettighedssituationen i Iran, konkluderede den af FNs menneskerettighedskommission udpegede særlige repræsentant, hr. Andrés Aguilar, at han ikke kan afvise de ham forelagte vidnesbyrd om et betydeligt antal summariske og vilkårlige henrettelser og mishandlinger med døden til følge i Iran i 1984-85.

På FNs menneskerettighedskommissions netop afsluttede samling i marts måned traf

kommissionen beslutning om at udpege en ny rapportør til afløsning for hr. Aguilar, der er fratrådt. Den nye rapportør, som ventes udpeget i nær fremtid, skal fortsætte undersøgelse af menneskerettighedssituationen i Iran og rapportere herom til FNs 41. generalforsamling og til menneskerettighedskommissionen.

Spm. nr. S 892

Til *justitsministeren* (26/3 86) af:

Lenger (VS):

»Er det korrekt, at fingeraftryk fra de ca. 109 udlændinge, som blev udvist på grund af fredsaktiviteter i sommeren 1985, fortsat opbevares og vil blive opbevaret også efter indrejseforbuddets udløb pr. 1. august 1986, samt i givet fald: hvad er formålet hermed?«

Begrundelse

Spørgeren har fået oplyst, at fingeraftrykene fra de ca. 109 udlændinge, som blev udvist efter at have gjort sig skyldige i fredsaktiviteter i sommeren 1985, fortsat opbevares af det danske politi, samt at de fortsat vil blive opbevaret også efter udløbet af indrejseforbuddet pr. 1. august 1986.

Det ønskes oplyst, om dette er korrekt, samt hvad der i givet fald er formålet hermed.

Svar (8/4 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Politimesteren i Viborg har oplyst, at omkring 100 personer, heraf ca. 80 udlændinge, den 6. august 1985 trængte ind på det militære område ved Flyvestation Karup som led i en fredsdemonstration. Da de pågældende udlændinge nægtede at oplyse deres identitet, blev de tilbageholdt, og i den forbindelse blev de fotograferet, ligesom der blev optaget fingeraftryk af dem. Efterhånden som de oplyste deres identitet, blev de udvist af landet med et års indrejseforbud.

Politimesteren har endvidere oplyst, at de optagne fotografier blev destrueret efter udvisningen af de pågældende fra landet, mens fingeraftrykene blev indsendt til rigspolitichefen, centralbureauet for identifikation. Politimesteren er indstillet på at foranledige

[Justitsministeren]

fingeraftrykkene destrueret, når indrejseforbuddet udløber.

Spm. nr. S 895

Til *justitsministeren* (1/4 86) af:

Mette Groes (S):

»Med hvilken begrundelse er den under første behandling af forslag til lov om ændring af myndighedsloven den 11. april 1985 lovede oplysningskampagne vedrørende revselsesrettens afskaffelse endnu ikke iværksat?«

Svar (8/4 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I oplysningskampagnen om de skadelige virkninger ved vold i børneopdragelsen, som det kriminalpræventive råd forestår, indgår forskellige elementer. Nogle af disse er iværksat, og andre er under forberedelse.

Det kriminalpræventive råd har prioriteret udarbejdelsen af manuskript til fire OBS-udsendelser om vold mod børn meget højt. Disse udsendelser vil blive programsat snarest muligt efter aftale med statens informations-tjeneste. Rådet har i tilslutning til udsendelserne udarbejdet en opfølgende pjece, som er klar til trykning.

Oplysning om de skadelige virkninger ved vold som led i børneopdragelsen indgår endvidere i det lokale SSP-samarbejde (lokalt samarbejde mellem skole, socialmyndighed og politi). Denne del af oplysningskampagnen er sat i gang. Spørgsmålet om vold mod børn vil løbende indgå i det lokale samarbejde på den måde, som det på lokalt plan beslutes. Under det kriminalpræventive råd arbejder en gruppe med at koordinere indsatsen og med at udarbejde egnet materiale til brug for samarbejdet.

Det kriminalpræventive råd har endvidere et tæt samarbejde med folkeskolen og er behjælpeligt med råd og vejledning om, hvorledes problemerne om vold mod børn bedst muligt kan inddrages i det lokale forældrearbejde i folkeskolen. Som led i en mere langsigtet strategi vil eleverne i folkeskolens ældste klasser blive særligt inddraget med henblik på at øge deres viden om den forældrerolle, der senere kan blive aktuel for dem.

Endelig yder det kriminalpræventive råd sagkyndig bistand til en række af de private

organisationer, der gennem de senere år har taget problemerne om vold mod børn op.

Der henvises i øvrigt til justitsministeriets tidligere svar på spørgsmål vedrørende oplysningskampagnen, herunder til det seneste svar af 3. januar 1986 på retsudvalgets spørgsmål nr. 112 (Alm. del – bilag 67).

Spm. nr. S 899

Til *justitsministeren* (1/4 86) af:

Inger Harms (SF):

»Kan ministeren uddybe sit svar af 12. marts 1986 på spm. nr. S 785, hvori ministeren forklarer, at en adskillelse af normale og farlige transporter ikke kan finde sted ved toldområdet Padborg på grund af en eksisterende samarbejdsaftale med de tyske myndigheder?«

Begrundelse

Af sikkerhedsgrunde – såvel for lastbilchauffører og personale ved toldstederne som befolkningen i Padborg og nærmeste omegn – har chaufførerne foreslået en adskillelse af de to slags transporter. Det kan da ikke være rigtigt, at disse menneskers sikkerhed skal afhænge af, hvordan en samarbejdsaftale med Vesttyskland lyder. Det skulle være muligt at ændre på denne aftale, idet der jo også er ansat tysk personale ved toldstedet og Vesttyskland også har beboere tæt ved området. Spørgeren finder det faktisk antydnet i besvarelsen, at Vesttyskland ikke på samme niveau som Danmark skulle ønske at undgå en ulykke som f.eks. den i Spanien, hvor en enkelt lastvogn med farlige stoffer kvæstede hundredvis af mennesker på en campingplads, da den kørte galt.

Svar (9/4 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som oplyst i besvarelsen af spørgsmål nr. S 785 foretages toldkontrollen ved Padborg i henhold til en aftale bl.a. mellem de danske og tyske myndigheder. En ændring af den eksisterende toldbehandlingsprocedure vil således forudsætte fornyede forhandlinger mellem de berørte parter, herunder med de tyske myndigheder.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. S 900.

Spm. nr. S 900

Til *justitsministeren* (1/4 86) af:

Inger Harms (SF):

»Finder ministeren, at de forhold, der gør sig gældende f.eks. en søndag aften ved toldområdet ved Padborg, hvor lastbiler med alle former for last, også de såkaldte farlige transporter, står pakket sammen på ét område, er i overensstemmelse med ADR-konventionen?«

Begrundelse

Spørgeren skal blandt andet henvise til ADR-konventionen, som Danmark har tiltrådt den 1. august 1981, vedrørende internationale regler for transport af farligt gods ad vej. I denne konvention hedder det i afsnit 10.321 om opsyn med køretøjer, at »transporterende enheder med farlige stoffer skal holdes under opsyn, men kan også parkeres isoleret uden opsyn i fri luft på en lagerplads eller et fabriksområde, som er absolut sikkert. I mangel af disse parkeringsmuligheder kan den transporterende enhed parkeres på et ubefærdet sted, som opfylder visse betingelser.« Og i afsnit 11.508 om eksplosive stoffer hedder det om standsning ved toldsteder, at »køretøjet skal parkeres mindst 50 meter fra toldstedet, og medhjælperen skal derefter underrette myndighederne på toldstedet om ankomsten.«

Hvis ministeren henviser til reglerne om standsning i kortere tid af driftsmæssige hensyn, ønsker spørgeren en redegørelse for, hvilke kompetente myndigheder der skal give tilladelse, og om en sådan tilladelse gives med permanent virkning.

Svar (9/4 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Statens brandinspektion, der varetager godkendelses- og prøvningsbeføjelserne m.v. i henhold til ADR-konventionens bestemmelser, har over for justitsministeriet oplyst, at den eksisterende toldbehandlingsprocedure ved Padborg efter brandinspektionens opfattelse er i overensstemmelse med reglerne i ADR-konventionen.

I forlængelse af de tidligere besvarelser – bl.a. af spørgsmålet om en udvidelse af det eksisterende toldbehandlingsområde – har

politimesteren i Gråsten i øvrigt oplyst, at der efter netop afsluttede forhandlinger mellem de implicerede parter, herunder de tyske myndigheder, er opnået enighed om, at der snarest skal etableres særlige parkeringsfelter for farlige transporter. Parkeringsfelterne, der vil gælde for færdsel i både nord- og sydgående retning, vil blive etableret på hensigtsmæssige steder, således at der herved særligt tages hensyn til mulighederne for i givet fald at fremføre redningskøretøjer til toldbehandlingsområdet.

Politimesteren har endelig henvist til, at kontrollen med farlige transporter i området prioriteres meget højt, og at der i den forbindelse foretages hyppige eftersyn m.v.

Spm. nr. S 901

Til *undervisningsministeren* (2/4 86) af:

Ritt Bjerregaard (S):

»Vil ministeren tage skridt til, at indehavere af den tekniske licentiatgrad får titlen dr.ing.?«

Begrundelse

I en leder i Ingeniøren nr. 12, den 21. marts 1986, argumenteres der overbevisende for, at den tekniske licentiatgrad, som er en videnskabelig overbygning på ingeniørstudiet, bør betegnes »dr.ing.«, så den bliver sammenlignelig med tilsvarende overbygninger i andre lande. Lederen forklarer, at danske ingeniører med videnskabelig overbygning bliver stillet alt for ringe i udlandet sammenlignet med andre med tilsvarende kvalifikationer. Det er besværligt og ind imellem umuligt at argumentere for, at en licentiatgrad svarer til en doktorgrad.

Med den interesse, vi i Danmark har for at fremme samarbejdet med andre lande – ikke mindst på det praktisk-videnskabelige plan – er det vigtigt, at også denne i grunden mindre sag bringes i orden.

Svar (8/4 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes også, at det er vigtigt, at danske ingeniører i udlandet ikke stilles ringere end andre på tilsvarende niveau alene på grund af nogle formelle bestemmelser. Spørgsmålet

[Undervisningsministeren]

er derfor, om meget væsentlige hensyn taler imod forslaget.

Undervisningsministeriet har tidligere, efter det jeg har fået oplyst, behandlet forslag om at erstatte titlen »lic.techn.« med »dr.ing.«.

Grunden til, at det ikke dengang blev gennemført, var især følgende:

En doktorgrad er den højeste videnskabelige grad, man kan opnå i Danmark, og den ligger i forhold til de fleste andre lande normalt på et meget højt niveau. Hvis man indfører et system med en »lille« og en »stor« doktorgrad, vil dette betyde en gennemgribende ændring i det danske system.

Det vil være vanskeligt for folk, der ikke er nøje inde i forholdene, at skelne mellem dr.ing.-graden og dr.techn.-graden, hvilket kan skade vurderingen af den sidstnævnte grad.

Kendskab til det forholdsvis lavere niveau for dr.ing.-graden samt det forhold, at antallet af doktorer i det hele vil blive væsentligt forøget, kan desuden medføre en uberettiget nedvurdering af doktorgraden også inden for andre områder. Hertil kommer, at der muligvis kunne være lige så berettigede ønsker fra licentiaten inden for andre områder om at opnå en »lille« doktorgrad i stedet for licentiatgraden.

På grund af disse problemer fulgte man som nævnt ikke forslaget om at indføre en dr.ing.-grad.

Derimod blev det bestemt, at det på diplom for licentiatgraden kunne anføres på engelsk, at der er tale om »the Danish Ph.D. degree, licentiatus . . .«

Der er således ikke noget i vejen for, at danskere, der har en lic.techn.-grad, i ansøgninger vedrørende stillinger i udlandet kan angive, at de har en Ph.D.-grad inden for ingeniørvidenskab.

På bl.a. min foranledning har planlægningsrådet for forskningen i øvrigt taget spørgsmålet om den nuværende brug af de danske videnskabelige titler licentiat, doktor og professor op til overvejelse i en arbejdsgruppe. Jeg afventer nu resultatet heraf.

Spm. nr. S 902

Til *ministeren for skatter og afgifter* (2/4 86) af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse størrelsen af A-skatteestancerne samt deres udvikling i de sidste 5 år?«

Begrundelse

På grund af den pressede økonomiske situation i kommunerne vil disse prioritere indtægtsgivende arbejdsopgaver højest. Det er formentlig årsagen til, at en række kommuner på det nærmeste helt er ophørt med selskabsligning. Det er også årsagen til, at en række kommuner nedprioriterer arbejdsgiverkontrol med indbetaling af A-skat, fordi denne kontrolaktivitet set med den enkelte kommunes øjne er rent tabgivende.

Svar (11/4 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I vedhæftede bilag er vist 3 tabeller, der på forskellig måde belyser udviklingen i A-skatteestancerne for perioden 1981-85.

Det fremgår af tabellerne, at

- restancetotalen har været faldende i perioden 1982-84, mens der er sket en stigning fra 1984 til 1985,
- antallet af restanter er reduceret med ca. 7.000 fra 1981 til 1985,
- der er en tendens mod, at de enkelte restancer er blevet større. Andelen af restanter med restancer over 10.000 kr. er således steget fra ca. 40 pct. i 1981 til ca. 46 pct. i 1985.

Der henvises i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål nr. S 903.

Bilag

Tabel 1

A-skatteestanceres størrelse i perioden 1981-1985.

År	Restancetotal i kr. ultimo året	Restancetotal i pct. af årets samlede tilsvær
1981.....	1.006.590.875	1,13
1982.....	1.145.695.866	1,11
1983.....	1.132.405.574	0,99
1984.....	1.111.948.937	0,91
1985.....	1.395.929.980	1,05

[Ministeren for skatter og afgifter]

Tabel 2

Antal restanter ultimo året

År	Antal restanter
1981.....	31.969
1982.....	31.741
1983.....	29.118
1984.....	26.468
1985.....	25.058

Tabel 3

Antal restanter ultimo året, fordelt efter størrelsen af A-skatteestance.

A-skatteestance	1981	1982	1983	1984	1985					
kr.		pct.	pct.	pct.	pct.					
1 - 10.000	19.100	59,8	18.036	56,9	16.030	55,1	14.244	53,7	13.572	54,2
10.001 - 100.000	10.594	33,1	11.084	34,9	10.423	35,8	9.622	36,4	8.970	35,8
100.001 - 1 mill.	2.211	6,9	2.552	8,0	2.598	8,9	2.530	9,6	2.435	9,7
over 1 mill.	64	0,2	69	0,2	67	0,2	72	0,3	81	0,3
I alt.....	31.969	100,0	31.741	100,0	29.118	100,0	26.468	100,0	25.058	100,0

Spm. nr. S 903.

Til ministeren for skatter og afgifter (2/4 86) af:

Thoft (SF):

»Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at kommunerne afholder alle udgifter i forbindelse med arbejdsgiverkontrollen uden at få indtægter i forbindelse med kontrollen, mener ministeren, at kommunerne vil være fristet til at anvende ressourcerne til andre og indtægtsgivende opgaver som f.eks. personligning, og mener ministeren, at der er en klar sammenhæng mellem udviklingen i A-skatteestancerne og den pressede økonomiske situation i kommunerne?«

Begrundelse

På grund af den pressede økonomiske situation i kommunerne vil disse prioritere indtægtsgivende arbejdsopgaver højest. Det er formentlig årsagen til, at en række kommuner på det nærmeste helt er ophørt med selskabsligning. Det er også årsagen til, at en række kommuner nedprioriterer arbejdsgiverkontrol med indbetaling af A-skat, fordi

denne kontrolaktivitet set med den enkelte kommunes øjne er rent tabgivende.

Svar (11/4 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det er ikke korrekt, at kommunerne ikke får indtægter i forbindelse med arbejdsgiverkontrollen, idet forhold, der konstateres ved kontrollen, kan give anledning til indkomstforhøjelser.

Arbejdsgiverkontrollen og selskabsligningen er forpligtelser, som påhviler kommunerne på linje med ligningen af personer. Hertil kommer, at værdien af en effektiv ligning ikke alene knytter sig til størrelsen af provenuet, men i høj grad tillige til den præventive effekt over for skatteyderne. Arbejdsgiverkontrollen og selskabsligningen kan altså ikke nedprioriteres i forhold til andre opgaver med den begrundelse, at de ikke ud fra en provenumæssig betragtning skønnes at være indbringende for kommunerne.

Det bemærkes, at de statslige myndigheder, der fører tilsyn med kommunernes ligning, kan påtale, at en kommunes selskabsligning ikke skønnes at være tilfredsstillende - og eventuelt kan udtage sager til lignings-

[Ministeren for skatter og afgifter]

mæssig behandling. Kommunernes arbejdsgiverkontrol er ligeledes undergivet et statsligt tilsyn. Det bemærkes endvidere, at arbejdsgiverkontrollen generelt er blevet udbygget i de senere år.

Tendensen i de tal, der fremgår af mit svar på spørgsmål S 902, viser da også, at antallet af restanter er faldet markant i de sidste 5 år.

Der er således ingen grund til at antage, at kommunernes indsats skulle være bestemt af, hvorledes provenuet fordeles mellem stat og kommune.

Spm. nr. S 905

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (2/4 86) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvilke kommentarer har ministeren til en artikel i Ekstra Bladet den 4. marts 1986 side 14, hvori der rejses tvivl om ansættelsespolitikken, administrationen af overarbejds- og merarbejdskontiene, anskaffelsen og ibrugtagningen af EDB-udstyr på Det kongelige danske musikkonservatorium?«

Begrundelse

Der henvises til artiklen »Musikchef ansatte sin kone«.

Svar (11/4 86):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Udbetaling af vederlag for merarbejde er sket i overensstemmelse med gældende regler for administrators vedkommende efter retningslinjer, der er godkendt af finansministeriet.

Ibrugtagning af det anskaffede EDB-udstyr er blevet forsinket. Musikkonservatoriet har afgivet en redegørelse herfor til brug for rigsrevisionen.

I øvrigt giver de i artiklen omtalte forhold mig ikke anledning til kommentarer.

Spm. nr. S 906

Til *udenrigsministeren* (2/4 86) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren give folketinget en redegørelse for, hvorledes regeringen vil foreslå, at EFs budgetproblemer løses i de kommende

år ud fra den ufravigelige forudsætning, at der ikke må ske en forhøjelse af momsloftet eller nye omgælder af dette i form af lån eller ekstrabidrag via aftaler mellem regeringen?«

Begrundelse

Forhandlingerne om landbrugsbudgettet i EF har vist, at EF allerede i år vil få udgifter, der bringer EF meget tæt på at ramme momsloftet på 1,4 pct. af momsgrundlaget i medlemslandene.

Ifølge Berlingske Tidende den 2. april 1986 kan man risikere, at et fransk-vesttysk krav om yderligere penge til landbruget vil gøre budgetproblemerne endnu større.

Det må ubetinget forlanges, at momsloftet ikke yderligere forhøjes. Endvidere må det forlanges, at de vældige førewarelagre nedbringes og bruges til noget fornuftigt, samt at EFs opsamlede underskud afvikles over de kommende år efter en klar plan.

Det vil stille meget store krav til en budgetpolitik på én gang at fastholde et momsloft på 1,4 pct. (og ingen ekstrabidrag eller statslån) og samtidig finansiere både f.eks. støtten til landbrugseksperten og en forøget støtte til den sydlige del af EF. Men vi må kunne forlange, at EF kan løse disse problemer uden ekstraudgifter for skatteyderne.

Skal det lykkes, stiller det også meget store krav til formuleringen af en klar dansk budgetpolitik, og spørgeren håber, at regeringen meget snart vil spille ud med en sådan.

Svar (9/4 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Regeringens accept af det nuværende momsloft på 1,4 pct. af det harmoniserede momsgrundlag skete på grundlag af folketingets godkendelse. Enhver yderligere forhøjelse vil ligeledes skulle godkendes af folketinget. Aftalen fra Det europæiske Råds møde i Fontainebleau i juni 1984 lægger op til en drøftelse af en forhøjelse af momsloftet i 1988 med 0,2 pct.point til 1,6 pct.

En yderligere forhøjelse af momsloftet er imidlertid ikke aktuel lige nu, selv om det er rigtigt, at en række uforudsete udgifter vil nødvendiggøre fremlæggelse af et tillægsbudget for 1986. Det er den fremherskende opfattelse hos medlemslandene – og den deles

[Udenrigsministeren]

af regeringen – at disse udgifter skal afholdes inden for det gældende momsloft.

For så vidt angår de igangværende landbrugsprisforhandlinger er det, som landbrugsministeren udførligt har redegjort for i folketingets markedsudvalg, regeringens linje, at de dermed forbundne udgifter skal finansieres inden for det gældende momsloft, og denne linje følges af en række medlemslande. Når regeringen støtter de forslag, som Kommissionen har fremlagt som led i landbrugsprisforslaget for 1986–87 med henblik på at mindske overskudsproduktionen i de vigtigste sektorer og begrænse interventionslagrene, er det netop, fordi den erkender, at landbrugspolitikken må gøres mere markeds- og omkostningsorienteret, så den kan være i overensstemmelse med en forsvarlig budgetpolitik.

Samtidig bliver det stedse mere påkrævet, at EF øger sin indsats vedrørende forskning og teknologi, hvis det skal gøre sig håb om at kunne konkurrere med USA og Japan. En sådan politik vil ikke mindst Danmark nyde godt af. Regeringen vil derfor arbejde for, at de rammer for den yderligere forsknings- og teknologiindsats, der er indeholdt i EF-pakken, bliver udmøntet i konkrete forslag.

Varetagelsen af de danske interesser i samarbejdet forudsætter, at Fællesskabets aktiviteter, herunder landbrugspolitikken, kan videreføres og finansieres med skyldig hensyntagen til behovet for en stram udgiftsstyring, og dette vil være ledetråden for regeringen i de kommende års vanskelige budgetforhandlinger i EF. De finansieringsbehov, der i denne forbindelse måtte opstå – herunder til et eventuelt tillægsbudget for 1986 – vil blive forelagt partierne i folketingets markedsudvalg.

Spm. nr. S 908

Til fiskeriministeren (2/4 86) af:

Ole Vagn Christensen (S):

»Kan der i Danmark landes, sælges og forarbejdes fisk, som er konserveret med nitrit?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger i dagbladet Aktuelt den 29. marts 1986 oplyser formanden for SiD i Hanstholm, Peter Sand Mortensen, at der er

begrundet mistanke om, at hudsygdomme blandt ansatte på to virksomheder i Hanstholm skyldes, at udenlandske kuttere lander fisk, som er konserveret med bl.a. nitrit.

Dette skulle ifølge samme artikel være i strid med danske regler, men ikke med EF-regler.

Svar (4/4 86):

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Det er siden 1965 forbudt i danske fiskerfartøjer og udenlandske fiskerfartøjer, der lander i Danmark, at benytte eller opbevare andre konserveringsmidler end almindeligt ublandet salt (til saltning af fisk). Nitrit er således klart forbudt om bord på fartøjer, der lander i Danmark.

Desuden er det forbudt at tilsætte nitrit til fisk og fiskevarer i Danmark, og importerede fisk og fiskevarer må heller ikke være tilsat nitrit.

Den gennemførte harmonisering inden for EF på konserveringsstofområdet er generelt af kvalitativ karakter, dvs. at det angives, hvilke stoffer der må anvendes. Det er generelt overladt til national lovgivning at regulere, til hvilke levningsmidler og i hvilken mængde de enkelte konserveringsstoffer må benyttes, og nitrit er altså forbudt i Danmark. Nitrit er opført på EFs liste, men med begrænsningen »kun i blanding med kog-salt«, og det er således ikke efter EFs regler tilladt at anvende nitrit til fersk fisk.

Det har forlydt, at der i hollandsk fisk landet i Hanstholm skulle være tilsat nitrit, men de hollandske myndigheder har oplyst, at det er forbudt at anvende nitrit til fisk i Holland.

Der er i sagens anledning udtaget kontrolprøver af danske og hollandske fisk, som er blevet underkastet laboratorieundersøgelser. Undersøgelserne viste, at der ikke var tilsat nitrit i strid med forbudet. Der vil fortsat blive udtaget prøver med henblik på laboratoriekontrol.

Det kan i øvrigt oplyses, at det er en kendt sag, at visse mennesker er overfølsomme over for fisk, på samme måde som man har konstateret overfølsomhedstilfælde over for andre fødevarer, uden at der er tale om tilstedeværelse af fremmede stoffer.

Der foreligger ikke belæg for at antage, at de konstaterede overfølsomhedstilfælde skul-

[Fiskeriministeren]

le have forbindelse med mulige ændringer i den generelle kvalitet af fiskevandene.

Spm. nr. S 912

Til *indenrigsministeren* (4/4 86) af:

Leif Hermann (SF):

»Finder ministeren, at Ringkøbing amts tilsynsråd har handlet i overensstemmelse med hensigterne bag bestemmelsen i lov om kommunernes styrelse § 61 C i den i begrundelsen omtalte sag fra Trehøje kommune, og vil ministeren over for tilsynsrådene fastlægge generelle retningslinier for tilsynsrådernes forvaltning af rådernes funktion efter lov om kommunernes styrelse § 61 C?«

Begrundelse

Kommunalbestyrelsen i Trehøje kommune i Vestjylland slipper for tiltale i en sag om ulovligt byggeri.

Samtlige kommunalbestyrelsesmedlemmer har ellers været afhørt af kriminalpolitiet, for at man kunne klarlægge, om de har gjort sig skyldige i overtrædelse af zonelovgivningen og den kommunale styrelseslov.

Statsadvokat Uno Valbak, Viborg, siger til Radio Midt- og Vestjylland torsdag den 3. april 1986, at han er ude af stand til at rejse tiltale mod kommunalbestyrelsen efter styrelsesloven, fordi en anden politisk domineret forsamling, tilsynsrådet for Ringkøbing amt, ikke har ønsket det.

Ligesom sagen om et motel i Krik Vig i Thy, der i 1984 førte til en ændring af styrelsesloven, drejer sagen fra Trehøje kommune sig om ulovligt byggeri. Borgmester Jens H. Pedersen gav byggetilladelse til en fabrikant, skønt der ikke var indhentet zonetilladelse hos Ringkøbing amtsråd, og økonomiudvalget godkendte borgmesterens beslutning.

Tilladelsen kom 14 dage efter byggeriets start, men den efterfølgende klagefrist på 4 uger blev heller ikke overholdt, selv om amtsrådet flere gange beordrede kommunen til at standse det ulovlige byggeri. Det blev først indstillet, da fogedretten i Herning kom ind i billedet.

Den lovændring, folketinget gennemførte efter Krik Vig-sagen, skulle ellers have tætnet alle huller over for kommunalbestyrelsers eventuelle pligtforsømmelser.

»Men det er ikke tilfældet,« siger Uno Valbak. »Hvis der skal rejses tiltale, kræver det en begæring fra tilsynsrådet, og den har jeg ikke fået.«

Det er bemærkelsesværdigt, at tilsynsrådet har fundet kommunalbestyrelsens handlemåde »særdeles kritiskabel«, uden at rådet dog vil have sagen forfulgt i en retssal.

På grund af sagens omstændigheder vil statsadvokaten heller ikke rejse tiltale mod den private bygherre, skønt der »formentlig kunne opnås domfældelse«. (Uddrag af Ritzautelegram den 3. april 1986, kl. 17.42).

Foreløbigt svar (9/4 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Da spørgsmålet vedrører en konkret sag, som er behandlet af tilsynsrådet for Ringkøbing amt, har jeg bedt tilsynsrådet om en udtalelse.

Når tilsynsrådets udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 913

Til *miljøministeren* (3/4 86) af:

Jytte Andersen (S):

»Hvad er begrundelsen for, at ministeren ikke har iværksat en nærmere undersøgelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 38 vedrørende forureningsforholdene i forbindelse med opførelse af tre 100.000 liters olietanke i et tæt bebygget boligområde på HTs tankanlæg på Ørnevej i København?«

Begrundelse

Ved opførelsen af de tre store olietanke er områdets beboere med rette blevet foruroligede over forurenings- og eksplosionsfare i det tæt bebyggede område.

I henhold til miljøbeskyttelseslovens § 38 kan ministeren påbyde skærpede godkendelsesregler som nævnt i §§ 35-36, som kan anvendes, såfremt der skønnes at være et særligt behov for en nærmere undersøgelse vedrørende forureningsforholdene.

Svar (14/4 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Miljøministerens beføjelser i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 38 er henlagt til miljøstyrelsen.

[Miljøministeren]

Miljøstyrelsen har i den konkrete sag skønnet, at der ikke er miljømæssige forhold, der kan begrunde, at styrelsen i medfør af beføjelsen i § 38 påbyder virksomheden at ansøge om godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens §§ 35-36.

Der henvises i øvrigt til min besvarelse af 21. januar 1986 på spørgsmål nr. S 523.

Spm. nr. S 914

Til miljøministeren (3/4 86) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren oplyse, om godkendelse af tankanlægget på Ørnevej i København ville være givet, såfremt den københavnske miljøkontrol eller miljøborgmester havde gjort indsigelser imod anlæggets opførelse?«

Svar (14/4 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som det fremgår af min besvarelse af 21. januar 1986 på spørgsmål nr. S 523, har miljøstyrelsen med skrivelse af 6. januar 1986 meddelt, at etablering af det nye tankanlæg på Hovedstadsområdets Trafikselskabs busanlæg på Ørnevej i København ikke skal godkendes i henhold til miljøbeskyttelsesloven, idet tankanlægget ikke medfører forøget forurening i omgivelserne.

Miljøstyrelsens afgørelse blev af naboer til busanlægget indbragt for miljøankenævnet,

der med skrivelse af 27. februar 1986 har stadfæstet miljøstyrelsens afgørelse.

Miljøstyrelsen har oplyst, at en eventuel indsigelse fra Københavns kommunes miljøkontrol eller fra miljøborgmesteren i København næppe ville have ændret på miljøstyrelsens afgørelse, men at det naturligvis ville afhænge af indsigelsens karakter. Styrelsen oplyser i øvrigt, at Københavns kommunes miljøkontrol og miljøborgmesteren i København med skrivelse af 27. august 1985 har meddelt, at magistratens 5. afdeling ikke havde bemærkninger til Hovedstadsområdets Trafikselskabs ansøgning om godkendelse af anlægget.

Spm. nr. S 916

Til arbejdsministeren (3/4 86) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren oplyse arbejdsløshedstallene for teknikere og tekniske assistenter samt ingeniørgruppen?«

Svar (11/4 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Nedenfor er angivet ledigheden i absolutte tal og procent af antal forsikrede i december 1984 og 1985 blandt medlemmer af Danske Teknikeres Arbejdsløhedskasse og Ingeniørernes Arbejdsløhedskasse:

	December 1984		December 1985	
	Antal registrerede ledige	I pct. af forsikrede	Antal registrerede ledige	I pct. af forsikrede
Danske teknikere	2.760	10,8	2.305	8,7
Ingeniører	741	2,5	618	2,0
Samtlige forsikrede	223.979	11,9	193.044	10,1

Til belysning af ledighedens sammensætning med hensyn til antal ledighedsberørte personer og omfanget af disses ledighed er i oversigten nedenfor foretaget en fordeling af de ledighedsberørte personer efter ledighedsgrad i kalenderårsperioden 1985.

[Arbejdsministeren]

	Ledighedsgrad i årsperioden					Antal personer i alt	Gnsntl. ledighedsgrad	Gnsntl. antal ledige (1000)
	0,001–0,200	0,201–0,400	0,401–0,600	0,601–0,800	0,801–1,000			
--- 1000 personer ---								
Danske teknikere....	3,5	1,4	1,2	0,7	1,1	7,9	0,350	2,8
Ingeniører	2,9	0,6	0,3	0,2	0,2	4,2	0,149	0,8
Samtlige forsikrede..	284,2	138,7	104,0	62,4	67,8	657,1	0,332	218,2

Spm. nr. S 917

Til undervisningsministeren (3/4 86) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren redegøre for udviklingen inden for enkeltfagsundervisning i de erhvervsfaglige uddannelser?«

Svar (11/4 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Enkeltfagsundervisning på tekniske skoler som del af de særlige uddannelsesstilbud til langtidsledige (ULL-programmet).

I juni 1985 vedtog folketinget lov om arbejdstilbud til ledige, ifølge hvilken 2. arbejdstilbud for de fleste voksne langtidsledige blev ændret til et uddannelsesstilbud.

Langtidsledige kan deltage i alle ordinære uddannelser, men tillige iværksættes de særlige uddannelsesstilbud til langtidsledige, ULL-programmet.

Som del af dette program blev etableret de tekniske skolers enkeltfagsordning.

Det karakteristiske ved ordningen er, at den langtidsledige blandt de udbudte enkeltfag kan vælge sig et eller flere fag med henblik på at forbedre/ændre sine kvalifikationer som forudsætning for at styrke mulighederne for at genindtræde på arbejdsmarkedet.

Kursusindhold sammensættes principielt af indhold fra de eksisterende uddannelser ved skolen med udgangspunkt i

- en efterspørgsel efter givne kvalifikationer i lokalområdet og
- kursusønsker hos de langtidsledige i lokalområdet.

På nuværende tidspunkt har kun to skoler udbudt og afviklet enkeltfagsundervisning. 3 hold i alt har gennemført undervisningen i grundlæggende erhvervsforberedende data.

Enkeltfagsundervisningen som en del af indsatsen imod flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet.

Med udgangspunkt i finansministerens redegørelse til folketinget om indsatsen imod flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet (18. februar 1986) overvejes det i øjeblikket i ministeriet, hvorledes de tekniske skolers enkeltfagsordning eventuelt vil kunne udvides til også at omfatte andre grupper af uddannelsessøgende end de langtidsledige. I forbindelse hermed vil et aktstykke blive udarbejdet.

Jeg er naturligvis meget opmærksom på, at de tekniske skoler ikke skal gå enkeltfagskurserne i bedene, når det gælder fag, der lige så godt kan læses på disse.

Enkeltfagsundervisning på handelsskoler.

På handelsskolerne gennemføres enkeltfagskurser i henhold til undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 373 af 30. juni 1977 om handelsskolernes statskontrollerede enkeltfagsprøver.

Der optages årligt ca. 25.000 fagdeltagere på disse enkeltfagskurser. Tilgangen inden for de senere år fremgår i øvrigt af følgende tabel, idet tallene er afrundet til nærmeste 100:

1981	1982	1983	1984	1985
22.200	22.600	24.500	27.700	30.000

I princippet kan man følge enkeltfagsundervisning i alle de undervisningsfag, der indgår i normalkurserne, herunder kurser under erhvervsfaglig grunduddannelse og EDB-assistentuddannelsen.

[Undervisningsministeren]

Kurserne fører frem til statskontrolleret prøve.

Kursernes funktion er væsentligst at bidrage til at sikre en bekvem vej til at opnå den kompetence, som den enkelte af den ene eller anden grund har behov for, f.eks. som adgangsvej til handelshøjskolerne.

Da der er tale om voksne elever, gennemføres kurser til handelsskolernes statskontrollerede enkeltfagsprøver med et lavere timetal (for tiden 20 pct.) end det, der gælder på normalkurserne.

I begyndelsen af 1980'erne følte man behov for at sikre, at disse enkeltfagskurser både strukturelt og indholdsmæssigt kunne leve op til de behov for undervisning, som den enkelte fagdeltager og erhvervslivet med rimelighed måtte have.

Man igangsatte forsøg inden for følgende afgrænsede områder:

1. Etablering af sprogkurser med nyt indhold som supplement til den eksisterende fremmedsprogsundervisning med hovedvægten lagt på *mundtlig sprogbrug*.
2. Inden for en række praktiske undervisningsfag som f.eks. maskinskrivning, regnskabsfag og dekoration at tilrettelægge undervisningen på en sådan måde, at *kursisterne på et hvilket som helst tidspunkt kan optages på igangværende kursus* og indstille sig til prøve, når en eller flere af kursisterne er modne hertil, medens holdet i øvrigt fortsætter og fyldes op med nye kursister.
3. Eventuel etablering af *samlede prøver*, der er stykket sammen af en række undervisningsfag.

I forsøgsperioden, der endnu ikke er afsluttet, har der især været arbejdet med fremmedsprogsundervisningen, jfr. foran under 1., og handelsskolerne har gennemført en række enkeltfagskurser med hovedvægt på *mundtligt forretnings- og forhandlingsprog*.

I betydeligt omfang har der inden for maskinskrivning og elektronisk tekstbehandling været arbejdet med etablering af *fleksible kurser*, jfr. foran under 2., det vil sige, at der er skabt mulighed for den enkelte fagdeltager for at stige på og af undervisningen efter behov.

Derimod har der ikke vist sig interesse for at arbejde med samlede prøver, der er stykket sammen af en række undervisningsfag, jfr. foran under 3.

I forsøgsperioden er der – sandsynligvis som et biprodukt af de lidt løsere rammer for forsøgsundervisning i henhold til bekendtgørelsens § 1 – etableret nye enkeltfagskurser inden for italiensk, lynskrift og elektronisk tekstbehandling.

I ministeriet er det indtrykket, at den foran beskrevne forsøgsordning i betydeligt omfang har bidraget til, at handelsskolerne har engageret sig kraftigt i *kursusvirksomhed*.

Kursusvirksomhed i bredeste forstand bidrager i høj grad til at sikre, at handelsskolernes undervisning på normalkurserne holder sig levende og i overensstemmelse med de krav, der aktuelt stilles af erhvervslivet.

Spm. nr. S 922

Til undervisningsministeren (3/4 86) af:

Bjørn Elmquist (V):

»Vil ministeren oplyse, om der findes konkrete årsager (af finansiel eller anden karakter) bag »Europarådssekretariatets forholdsvis beskedne og dalende kapacitet« inden for sproguddannelsesområdet – og om han ser nogen muligheder for at rette op på de beskrevne svagheder?«

Begrundelse

I artiklen »Europarådet og fremmedsprogsundervisningen« af T. Kornbech Rasmussen i undervisningsministeriets tidsskrift Uddannelse, nr. 3, marts 1986, hedder det bl.a.:

»Det er fortsat den almindelige opfattelse, at sprogprojektet har været en succes, men det har været et problem i den sidste del af perioden, at ambitionsniveauet i projektgruppen har været højt i forhold til Europarådssekretariatets forholdsvis beskedne og dalende kapacitet. I betragtning af kvaliteten af arbejdet og de fremtidige muligheder også inden for andre faglige områder er dette blevet beklaget fra flere sider – og det så meget mere som Europarådet har gode politiske muligheder inden for uddannelsesområdet.«

Svar (11/4 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Af begrundelsen fremgår det, at den omtalte artikel i Uddannelse sætter kapaciteten i

[Undervisningsministeren]

Europarådets sekretariat i forhold til ambitionsniveauet i rådets sprogprojekt.

Forholdet er det, at man i perioden fra 1983 til 1986 har øget bevillingerne og dermed aktiviteten i sprogprojektet, som – med rette, synes jeg – har bred opbakning i medlemslandene.

Det har imidlertid endnu ikke været muligt internt i sekretariatet at foretage den ønskelige personalemæssige tilpasning til aktivitetsniveauet. Dette skyldes bl.a. sprogprojektets tab af velkvalificeret arbejdskraft på grund af forfremmelse og flytning til andet område.

Jeg tror dog, at det vil være muligt at rette op på dette forhold gennem en ændret placering af den eksisterende arbejdskraft. Det er i denne forbindelse vigtigt for mig at understrege, at der efter min vurdering næppe er behov for en generel forøgelse af personalet i Europarådets sekretariat. I de internationale organisationer er det af afgørende betydning, at de eksisterende personalemæssige og økonomiske ressourcer anvendes så effektivt og fleksibelt som muligt. Jeg vil søge at medvirke til, at dette også sker i Europarådet.

Spm. nr. S 924

Til *arbejdsministeren* (3/4 86) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren oplyse de aktuelle arbejdsløshedstal inden for følgende fagområder: bygge og anlæg, jern og metal, træ- og møbelindustrien, nærings- og nydelsesmiddelindustrien, papir- og grafisk industri samt landbruget?«

Begrundelse

Da disse fagområder ofte omtales som de områder, hvor arbejdsgiverne har vanskeligheder ved at skaffe kvalificeret arbejdskraft, er en belysning af arbejdsløshedstallene vigtig.

Svar (11/4 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

I nedenstående oversigt er angivet ledighedstal for de arbejdsløhedskasser, hvor hovedparten af medlemmerne er knyttet til et af de områder, der er anført i spørgsmålet. Der er ikke angivet ledighedstal for landbrugsområdet, idet der ikke findes arbejdsløhedskasser, hvor hovedparten af medlemmerne finder beskæftigelse inden for dette område. Ledighedstallene er opgivet i absolutte tal og i procent af antal forsikrede for december 1984 og december 1985.

	December 1984		December 1985	
	Antal registrerede ledige	I pct. af forsikrede	Antal registrerede ledige	I pct. af forsikrede
Blikkenslagere	658	9,0	429	5,7
Elfaget	1.259	6,0	489	2,3
Malersvende	1.105	10,1	628	5,8
Murerfaget	2.115	16,3	1.481	11,8
Snedker- og tømmerfaget	3.509	8,7	2.252	5,6
Metalarbejdere	10.124	9,1	6.639	5,9
Træindustriarbejdere	1.999	12,6	1.523	9,2
Nærings- og nydelsesmiddelarbejdere	4.717	11,7	3.762	9,1
Bryggeriarbejdere	878	11,5	696	9,6
Bogbindere og kartonnagearbejdere	685	8,7	688	8,2
Bogtrykfaget	864	9,3	594	6,6
Reprofaget	563	11,2	484	9,2

[Arbejdsministeren]

Samtlige forsikrede	223.979	11,9	193.044	10,1

Til belysning af ledighedens sammensætning med hensyn til antal ledighedsberørte personer og omfanget af disses ledighed er i oversigten nedenfor foretaget en fordeling af de ledighedsberørte personer efter ledighedsgrad i kalenderårsperioden 1985.

	Ledighedsgrad i årsperioden					Antal personer i alt	Gnsntl. ledighedsgrad	Gnsntl. antal ledige (1000)
	0,001-0,200	0,201-0,400	0,401-0,600	0,601-0,800	0,801-1,000			
--- 1000 personer ---								
Blikkenslagere	2,2	0,7	0,4	0,2	0,1	3,6	0,215	0,8
Elfaget	3,9	0,9	0,5	0,2	0,1	5,6	0,184	1,0
Malersvende	3,8	1,2	0,4	0,1	0,1	5,6	0,174	1,0
Murerfaget	5,5	3,7	1,3	0,3	0,1	10,9	0,234	2,6
Snedker- og tømmerfaget	15,9	4,9	2,0	0,7	0,5	24,0	0,184	4,4
Metalarbejdere	20,9	6,5	4,2	2,3	2,0	35,9	0,240	8,6
Træindustriarbejdere	5,1	1,3	1,0	0,6	0,6	8,6	0,245	2,1
Nærings- og nydelsesmiddelarb.	18,5	2,9	1,9	1,2	1,2	25,7	0,176	4,5
Bryggeriarbejdere ...	1,2	0,4	0,3	0,2	0,2	2,3	0,302	0,7
Bogbindere og kartonnagearb.	1,6	0,5	0,3	0,2	0,2	2,8	0,258	0,7
Bogtrykfaget	1,1	0,4	0,3	0,2	0,3	2,3	0,321	0,7
Reprofaget	0,6	0,3	0,3	0,1	0,2	1,5	0,359	0,5
Samtlige forsikrede ..	284,2	138,7	104,0	62,4	67,8	657,1	0,332	218,2

Spm. nr. S 929 Til *justitsministeren* (3/4 86) af:**Tommy Dinesen (SF):**

»Er fosteret en del af en gravid kvindes krop juridisk set?«

Begrundelse

På et spørgsmål om udbetaling af erstatninger til fosterskadede som følge af toluen eller opløsningsmidler udtalte socialministeren, at som arbejdsskadeforsikringen er formuleret, vil skader, der opstår på andre personer end arbejdstageren, ikke kunne dækkes gennem arbejdsgiverens lovpligtige arbejdsskadeforsikring. Det gælder også skader på fostre som følge af moderens udsættelse for skadelige stoffer - f.eks. opløsningsmidler - på arbejdspladsen. (S 658 i folketingsåret 1985-86, jfr. folketingets forhandlinger sp. 6939 ff.).

Eftersom der har været sager i sikringsstyrelsen vedrørende fosterskader, som alle er blevet afvist, må det være rigtigt at få en juridisk bedømmelse af, om et foster er en del af en gravid kvindes krop.

Der er endvidere oplysninger om flere kvinder, der har arbejdet med samme skadelige stoffer, som har fået børn med samme defekter.

Svar (11/4 86):**Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Spørgsmålet om, hvorvidt et foster juridisk set opfattes som en del af en gravid kvindes krop, kan ikke besvares generelt.

Et foster er beskyttet på forskellig måde og tillagt visse rettigheder. Moderen har f.eks. inden, men ikke efter udløbet af 12. svangerskabsuge ret til at få sit svangerskab afbrudt. Endvidere tilkommer arveret den, der er avlet forinden arveladers død, men

[Justitsministeren]

som senere bliver levende født, jfr. arvelovens § 5, stk. 1. Også forsørgertabserstatning efter erstatningsansvarslovens § 14 og arbejdsskadeforsikringslovens § 32 kan tilkendes et barn, der endnu ikke er født ved forsøgerens død.

Spørgsmålet om det retlige forhold mellem moderen og fosteret kan således ikke besvares på entydig måde, men må bedømmes for hvert enkelt retsområde for sig. I det omfang det pågældende område er lovreguleret, må der foretages en samlet bedømmelse af hensynene bag reglerne.

Spm. nr. S 930

Til *industriministeren* (3/4 86) af:

Jes Lunde (SF):

»Hvilke planer har ministeren for at bringe dynamikken tilbage i dansk erhvervsliv?«

Begrundelse

Industriministeriets kvartalsoversigt nr. 1 1986 oplyser, at produktiviteten i industrien har været direkte faldende fra 1984 til 1985, bl.a. på grund af indkomstpolitikken. Der er derfor hårdt brug for nye politiske signaler.

Svar (10/4 86):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Spørgeren henviser i begrundelsen til industriministeriets kvartalsoversigt nr. 1 1986, hvori det omtales, at den hidtidige positive udvikling i produktiviteten synes at være afbrudt.

På trods af betydelige statistiske vanskeligheder skønnes det, at fænomenet er reelt. Det er imidlertid ikke muligt at give en entydig forklaring på udviklingen.

Efter min opfattelse er en af de interessanter hypoteser, kvartalsoversigten peger på, at der kan være tale om, at virksomhederne i langt højere grad end tidligere over driften foretager betydelige immaterielle investeringer i medarbejdernes oplæring og efteruddannelse samt i produktudvikling, markedsudvikling og lignende. Det er aktiviteter, som først senere vil vise sig i form af forøget produktion og dermed omsætning.

En sådan hypotese ligger ganske godt i tråd med den – efter min opfattelse – meget dynamiske erhvervsudvikling, vi i øvrigt er

vidne til i form af markant stigende investeringer i kapacitetsudvidelse og -fornyelse, stigende beskæftigelse og betydelig vækst inden for en lang række erhverv.

Grundlaget herfor har været den nødvendige indtjening i virksomhederne og en generel forbedring af konkurrenceevnen gennem en afdæmpet løn- og omkostningsudvikling.

Interessen må derfor nu rettes mod de øvrige forhold i virksomhedernes omgivelser, som er af betydning for virksomhedernes produktion og fornyelse og derigennem for danske erhvervs konkurrenceevne på længere sigt.

Folketinget har allerede fået forelagt en redegørelse for, hvordan en række flaskehalser på arbejdsmarkedet overkommes. Regeringen arbejder nu på at udmønte og konkretisere disse initiativer.

Regeringen arbejder for tiden også på et nyt udspil på det forsknings-, teknologi- og uddannelsespolitiske område. Som led i påskepakken aftaltes det med det radikale venstre at afsætte ekstra 200 mill. kr. om året hertil.

Der er efter min mening ikke i første række brug for nye støtteordninger eller lignende ud over den indsats, vi på dette område allerede gør. Derimod er der brug for, at vi fra det offentlige side målretter og forstærker indsatsen på en række områder, vi ved vil blive af vital betydning for erhvervsudviklingen fremover. Der må således være tale om en indsats, der har det lange perspektiv for øje. Jeg vil se det som min rolle at fremkomme med et grundlag, hvorpå en sådan målrettet indsats vil kunne tilrettelægges, og jeg vil arbejde intenst hermed i de nærmeste måneder. Jeg vil gerne vende tilbage med en orientering af folketinget i form af en industripolitisk redegørelse ved begyndelsen af den nye folketingssamling.

Spm. nr. S 932

Til *ministeren for skatter og afgifter* (4/4 86) af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvor store beløb udenlandsk formidlet bookmaking omtrent betyder i tabte skatter og afgifter for den danske stat, og om det er EF-regler, som umuliggør indgreb?«

[Thoft]

Begrundelse

I dagspressen kan man i stigende omfang finde engelske bookmakervirksomheder, som annoncerer med tipskampe og anden spillervirksomhed. Da disse virksomheder direkte formidler tipskampe, herunder specielt satsere på tipskampe, hvori danske tippere må forventes at have særlig interesse, må denne aktivitet forventes at påvirke omsætningen i Dansk Tipstjeneste. Selv om det endnu er forholdsvis beskedne beløb, der således formidles – måske 50–100 mill. kr. på årsbasis – vil dette betyde tab for statskassen, da tipstjenestens præmier er afgiftsbelagte, mens udenlandske bookmakerfirmaers gevinster ikke er det. Og den skattepligt, som danske vindere har af de udenlandske præmier, er kun formel, idet der ikke for de udenlandske selskaber er nogen informationspligt til ligningsmyndighederne i Danmark. De udenlandske bookmakervirksomheder kan på grund af de danske afgifter tilbyde procentuelt større gevinster i forhold til de indskudte beløb, hvilket påfører f.eks. tipstjenesten en urimelig konkurrence.

*Svar (11/4 86):***Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):**

Efter totalisatorloven og tipsloven beregnes der en afgift til staten af indskudsummerne ved henholdsvis totalisatorspil og tipning. Efter tipsloven er tipsgevinsterne endvidere belagt med en afgift, medens nettogevinsterne ved totalisatorspil er almindeligt indkomstskattepligtige.

Forestiller man sig, at de beløb, som de udenlandske bookmakerfirmaer omsætter for i Danmark, ellers ville være blevet anvendt til totalisatorspil eller tipning, går staten glip af statsafgiften af disse beløb.

Gevinster, der opnås ved de udenlandske spil, er almindelig skattepligtig indkomst i Danmark. Under forudsætning af korrekt selvangivelse af disse gevinster mister staten derfor ikke indtægter i forbindelse med gevinsterne modtagelse.

Det er ikke muligt at anslå, hvor store beløb udenlandske bookmakerfirmaer omsætter for her i landet, ligesom det heller ikke er muligt at anslå, hvor meget denne omsætning påvirker de danske spilleformer. Det er der-

for ikke muligt at anslå, hvor store tab staten lider ved det udenlandske spil.

Efter skattedepartementets opfattelse overtræder de udenlandske bookmakerfirmaer ved deres annoncering i pressen forbuddet i totalisatorlovens § 8 mod afholdelse her i landet af totalisatorlignende spil uden bevilling.

Skattedepartementet har derfor indgivet politianmeldelse mod disse udenlandske bookmakerfirmaer for deres annoncering.

Efter skattedepartementets opfattelse er EF-reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser ikke til hinder for håndhævelsen af dette forbud.

Spm. nr. S 933*Til ministeren for Grønland (4/4 86) af:***Preben Lange (S):**

»Vil ministeren oplyse størrelsen af og formålene med de private investeringer, der indgår i ministeriets oplysninger om investeringer, fordelt på formål, for hvert af årene fra 1979 til 1984?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker præcise oplysninger om investeringsaktiviteterne i Grønland.

*Svar (11/4 86):***Ministeren for Grønland (Tom Høyem):**

Ministeriet kender ikke det eksakte omfang af de private investeringer i Grønland.

Gennem regnskabstallene for erhvervs- og boligstøtteordningerne kan angives nogle minimumsstørrelser for de private investeringer. Herudover finansieres antagelig en del private investeringer i erhverv og boliger ved ikke-statsgaranterede lån i de private pengeinstitutter eller ved selvfinansiering.

I perioden 1979–84 blev projekter, hvortil der blev ydet erhvervsstøtte (tilskud, lån eller statsgaranti), normalt finansieret herigennem med op til 90 eller 95 pct. af investeringsudgiften. Under boligstøtteordningen finansieres i de fleste tilfælde hele opførelsessummen (kapitel 2-huse) eller 90 pct. af materialeudgiften (selvbyggerhuse). Hvis der er tale om enfamiliehuse, der i størrelse eller udstyr overstiger visse grænser, kan der under bolig-

[Ministeren for Grønland]

støtteordningen ydes op til 75 pct. af opførelsessummen (kapitel 4-huse).

I den følgende oversigt vises nogle hoved-

tal fra statsregnskabet vedrørende erhvervs- og boligstøtteordningerne i den nævnte periode.

Statslig støtte til private investeringer 1979-84. Regnskabstal

	1979	1980	1981	1982	1983	1984
	--- mill. kr. ---					
Erhvervsstøtteordningen						
Tilskud	19,7	10,1	11,0	5,9	10,2	18,3
Udlån	15,8	16,8	9,2	7,9	9,7	16,4
Garantier for anlægslån*)	39,4	25,8	33,6	16,1	43,2	78,0
	74,9	52,7	53,8	29,9	63,1	112,7
Boligstøtteordningen						
Udlån (kap. 2 + 4)	75,5	55,6	71,6	73,8	42,3	93,5
Udlån (selvbyggerhuse)	4,4	8,6	5,6	4,8	12,0	5,5
	79,9	64,2	77,2	78,6	54,3	99,0
I alt ESU + BSU	154,8	116,9	131,0	108,5	117,4	211,7

*) Meddelte tilsagn i regnskabsåret.

Posten »tilskud« under erhvervsstøtteordningen udgør den støtteform, som også kaldes »rente- og afdragsfrie lån«. I statsregnskabet opføres beløbene under kontoen »Anlægstilskud til erhvervsformål«, og beløbene er derfor også medtaget i den opstilling over statens investeringsudgifter, som indgik i besvarelsen af spørgsmål nr. S 872. Grunden til, at posten medtages i nærværende besvarelse, er, at udgiften udløses af konkrete investeringsønsker fra private erhvervsdrivende og fuldt ud anvendes til investeringer i privat erhvervsvirksomhed.

På grundlag af erhvervsstøtteudvalgets årlige opgørelser over meddelelsen af støttetilsagn for årene 1979-83 er det beregnet, at ca. 72 pct. af støtten er gået til fisker- og fangererhvervet, 8 pct. til landbrug (fåreavl) og ca. 20 pct. til industri, handel og håndværk.

Det kan tilføjes, at der ifølge ministeriets officielle statistik over boligbyggeriet er opført i alt 214 boliger uden offentlig deltagelse i finansieringen i perioden 1979-84. Opførelsessummen kendes ikke.

Til *socialministeren* (4/4 86) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren præcisere, om bistandslovens § 69, der pålægger kommunen at sørge for det nødvendige antal pladser, kan anvendes til nedlæggelse af dagplejepladser alene ud fra besparelseshensyn?«

Begrundelse

Flertallet i Stenløse kommunalbestyrelse har i efteråret besluttet at nedlægge 40 dagplejepladser, uanset at der er en akut venteliste til disse pladser.

Beslutningen er truffet med besparelseshensyn som det afgørende argument og er i øvrigt stridende imod den langsigtede sociale udbygningsplan.

Svar (10/4 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Ifølge bistandslovens § 69 skal kommunalbestyrelsen sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i *daginstitutioner* for børn og unge.

Efter § 64, stk. 1, kan det sociale udvalg formidle anbringelse af børn i *dagpleje* i pri-

[Socialministeren]

vate hjem, der forud er godkendt af det sociale udvalg til det formål.

Ifølge pkt. 8 i socialministeriets cirkulære af 5. november 1980 om dag- og døgnpleje betragtes den formidlende dagpleje for aldersgrupperne 0-2 år som en dagforanstaltning på lige fod med daginstitutioner efter § 69 ved udarbejdelsen af den plan for udbygningen af den sociale og sundhedsmæssige virksomhed, der udarbejdes i medfør af § 11 i lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender.

Bistandslovens § 69 er meget blødt formuleret. Ombudsmanden har i 1981 i en sag om fortolkningen af denne bestemmelse anført, at den - i hvert fald i nogen grad - har karakter af en programudtalelse.

Det er kommunalbestyrelsen, der har skønnet over, hvad der er det nødvendige antal daginstitutionspladser i kommunen. Dette er også fastslået i en landsretsdom fra 1980, hvori det udtales, at det påhviler den enkelte kommune at afgøre, hvad der skal foretages til opfyldelse af kommunens forpligtelse efter § 69.

Socialministeriet kan kun komme med henstillinger om ændring af pladsantallet, hvis de årlige social- og sundhedsplaner viser, at dækningen falder helt uden for det acceptable. Der vil derfor være en meget bred margen for det kommunale skøn.

Hvis der i en kommune er god dækning med dagforanstaltningspladser set i forhold til andre kommuner, er der ikke noget forkert i at indskrænke pladsantallet - selv ud fra rent økonomiske overvejelser - når dækningsprocenten ikke dermed går ned på et niveau, der i sammenligning med andre tilsvarende kommuner må anses for uacceptabelt.

Om forholdene i Stenløse kommune, der ligger til grund for spørgsmålet, kan det oplyses, at socialstyrelsen ikke efter gennemgang af planerne for 1986-89 mener, at dækningen i denne kommune afviger væsentligt fra dækningen i mange tilsvarende kommuner. Der vil derfor ikke være grundlag for bemærkninger til planerne i socialministeriets tilbagemeldingsskrivelse til kommunen.

Spm. nr. S 938

Til *ministeren for skatter og afgifter* (4/4 86) af:

Maisted (FD):

»Vil ministeren oplyse, hvad han mener med, at ligningsmyndighederne nu skal gå tættere på virksomhederne og de selvstændigt erhvervsdrivende?«

Begrundelse

Det virker umiddelbart besynderligt, at en skatteminister i en borgerlig regering opfordrer til, at erhvervslivet belastes i højere grad end nu i form af skattevæsenets indblanding i virksomhedernes funktioner.

Virksomhederne udfører i forvejen en meget stor del gratis arbejde for det offentlige, og det kan derfor være nok så interessant at få oplyst, hvorfor og på hvilken måde en borgerlig skatteminister vil belaste erhvervslivet yderligere.

Svar (11/4 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I skattereformaftalen indgår, at der skal gennemføres en effektivisering af skattevæsenets kontrolindsats vedrørende skatter. Statskattedirektoratet overvejer for tiden en række tiltag med henblik på at øge kontrolindsatsen på skatteområdet.

Foruden en personalemæssig styrkelse af amtsskatteinspektoraternes og statsskattedirektoratets kontrolindsats, herunder af de selvstændige erhvervsdrivende og selskaber, overvejer direktoratet bl.a., hvorledes man kan sikre, at virksomhedernes regnskabsmateriale bliver forbedret. Direktoratet vil endvidere undersøge mulighederne for at etablere en serviceordning, hvorefter de lokale ligningsmyndigheder besøger alle nystartede virksomheder inden for det første år for at vejlede og bistå virksomhederne i bogførings- og skattespørgsmål. For så vidt angår større virksomheder - koncerner - overvejer statskattedirektoratet at iværksætte en ordning, hvorefter der til hver af disse virksomheder knyttes en kompetent medarbejder, som dels kan medvirke til løsning af virksomhedens skattemæssige spørgsmål, dels kan medvirke til planlægningen af den almindelige skattemæssige revision af virksomheden.

I den øgede kontrolindsats indgår også en udbygning af skattevæsenets og toldvæsenets samarbejde. Ved tilrettelæggelsen og koordineringen af dette samarbejde vil man navnlig

[Ministeren for skatter og afgifter]

lægge vægt på, at myndighedernes sagsbehandling bliver til mindst mulig gene for virksomhederne.

Jeg synes ikke, at man kan påstå, at erhvervsvirksomhederne bliver udsat for yderligere belastning. Tværtimod er der tale om, at man på nogle områder etablerer foranstaltninger, der kan være til hjælp for de erhvervsdrivende ved tilrettelæggelsen af bogføringen og udarbejdelsen af den årlige selvangivelse.

Spm. nr. S 939

Til *ministeren for offentlige arbejder* (4/4 86) af:

Annelise Godfredsen (KF):

»Vil ministeren som led i terroristbekæmpelsen skabe en bedre kontrol af bagagen i Københavns lufthavn?«

Svar (11/4 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg går ud fra, at baggrunden for det stillede spørgsmål er den nylig stedfundne bortførelsesaffære, hvor bortførerens kuffert indeholdende en revolver blev indskrevet og bragt om bord i et fly.

Jeg kan hertil oplyse, at kufferten ikke blev medtaget i passagerkabinen, men anbragt i flyets lastrum sammen med de øvrige passagerers bagage. Det var således på intet tidspunkt muligt for bortføreren at få udleveret sin kuffert og revolveren førend på bestemmelsesstedet.

Indskrevet bagage er ikke tilgængelig for passagererne under flyvningen og udgør derfor ikke samme potentielle risiko som håndbagage, der medbringes i passagerkabinen.

Dette er baggrunden for, at Københavns lufthavnsvæsen kun røntgenundersøger håndbagage inden passagerernes afrejse. Denne undersøgelse sker ved gennemlysning i røntgenapparater og udføres af specielt trænet personale, hvis uddannelse til stadighed ajourføres i overensstemmelse med den seneste udvikling på området. Dette gælder også det anvendte apparatur.

Indskrevet bagage undersøges kun, hvor det drejer sig om flyafgange til særligt udsatte destinationer eller i forbindelse med konkrete flyafgange, hvor det skønnes, at der af

sikkerhedsmæssige grunde bør foretages en undersøgelse af bagagen. Disse skøn foretages løbende i et tæt samarbejde med politiet.

En udvidelse af kontrollen til at omfatte al bagage ville kræve meget betydelige ombygninger og udvidelser af de eksisterende faciliteter, hvortil kommer, at det ville blive nødvendigt for passagererne at møde i lufthavnen mere end 2 timer før afgang.

En afvejning af disse ulemper imod den mindre risiko, der som nævnt er forbundet med den bagage, der indskrives og transporteres i flyenes lastrum, synes ikke at tilsige kontrol med al bagage, og noget sådant er da heller ikke gennemført i nogen europæisk lufthavn.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til lov om ophævelse af lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten (udskrivningsloven).

(Fremsat 9/4 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Det er et lille, meget – formentlig og forhåbentlig – ukontroversielt forslag, da det er en følge af, at vi allerede har vedtaget hovedlovene i skattereformen, hvori de fremtidige udskrivningsprocenter fastsættes. Derfor er den gamle udskrivningslov overflødig og skal selvfølgelig også ophæves.

Tilslutning fra socialdemokratiet.

Hagen Hagensen (KF):

Det vil give et gib i folk, der læser overskriften: lov om ophævelse af lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten. Lovforslaget går simpelt hen ud på, at loven ophæves. Der var nok mange, der ville glæde sig, hvis man overhovedet ikke skulle have en lov om udskrivning af skatter mere. Men der er også mange, der ser fornuftigt på tingene og siger: det kunne vi nok ikke leve med. Og derfor har vi da også klogelig som led i skattereformen fået indarbejdet det regelsæt, der hidtil har været udskrivningslo-